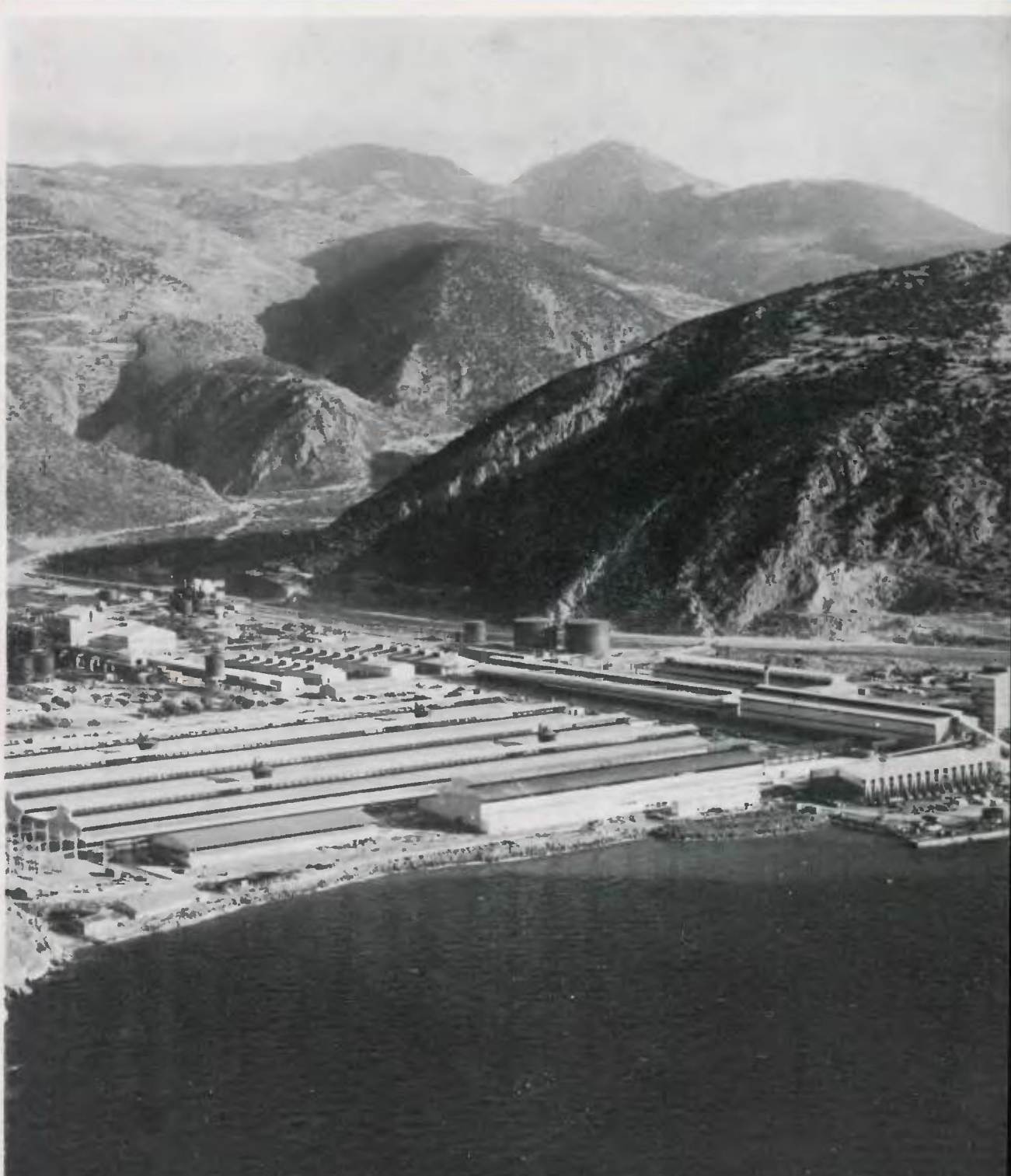

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ Α.Ε. ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ

PUBLICATION BIMESTRIELLE
D'ALUMINIUM DE GRECE S.A.
DESTINEE AU PERSONNEL

NO. 1

ΜΑΡΤΙΟΣ
ΑΠΡΙΛΙΟΣ

MARS
AVRIL

1967

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ Α.Ε. ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ

Νο. 1 ΜΑΡΤΙΟΣ — ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1967

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μήνυμα κ. Ρ. JOUVEN.....	2
Χαιρετισμός κ. Ρ. LUGAGNE-DELPON ...	3
Διαγωνισμός τίτλου	5
Ἡ Γέννησις μιᾶς Βιομηχανίας.....	6
Μεδewν ὁ Φωκικὸς.....	14
Τὸ φωτο-ρεπορτάζ	20
Οἰκογενειακὰ ...καὶ ἄλλα	22
Συνέντευξις μετὸν κ. Σ. Μουγαῖκο.....	24
Ἡ Λέσχη "Μεδewν".....	25
Τὸ σταυρόλεξο	26
Μειδιάστε παρακαλῶ	27

Στὸ ἐξώφυλλο: Τὸ συγκρότημα ἐργοστασίων
τῆς Α.Ε. Ἀλουμίνιον τῆς Ἑλλάδος, στὴν Πα-
ραλία Διστόμου Βοιωτίας (φωτ. Χαρισιάδη).

Ἵπεύθυνος συντάξεως: Ἰω. Βασιληᾶς.
Ἐκτύπωσις: Τυπογρ. Ἀφῶν Ἀθανασιάδη
Σκίτσα: Παν. Λαμπίρης
Ἐπιμέλεια ἐκδόσεως: "ΤΡΙΤΩΝ", Σύμβουλοι
Διαφημίσεων & Δημ. Σχέσεων, Βουκουρεστίου
34, τηλ. 632.490 — 628.921.

PUBLICATION BIMESTRIELLE
D'ALUMINIUM DE GRÈCE S.A.
DESTINÉE AU PERSONNEL

Νο. 1 MARS — AVRIL 1967

SOMMAIRE

Mr. P. Joven nous cable.....	2
Un message de Mr. P. Lugagne-Delpon.....	3
Le concours pour le meilleur titre	5
La naissance d'une industrie.....	6
Medéon la Phocéenne	14
Le reportage illustré	20
Nouvelles de la famille.....	23
Une interview de Mr. S. Mougacos (Grec).....	24
Le club "Medéon".....	26
Les mots croisés (Grec).....	26
Souriez s'il vous plait.....	27

COUVERTURE :

Vue panoramique de l'usine.

Rédacteur : Jean Vassiliadis.

Imprimée par les établ. Athanassiades Frères,
Athènes. Dessins de P. Lambiris. Cette publi-
cation est préparée par l'Agence de Publicité
et de Relations Publiques "TRITON" 34, rue
Voukourestiou, Athènes, tél. : 632.490 et 628.921.

M. P. JOUVEN

President du Conseil
d'Administration d'
A.D.G., nous envoie le
télégramme suivant...

ALELLAS LEVADIA
PECHINEY C PARIS

POUR A.D.G. USINE DE ST NICOLAS

JE SUIS HEUREUX D'ADRESSER EN MON NOM PROPRE ET EN CELUI DU CONSEIL
D'ADMINISTRATION D'A.D.G. MES MEILLEURS VOEUX AU BULLETIN D'ALUMINIUM
DE GRECE.

SI L'ACTIVITE INDUSTRIELLE DE NOTRE ENTREPRISE S'EST DEVELOPPEE AU RYTHME
QUE VOUS CONSTATEZ ET SI ELLE EST BIEN CONNUE A CE TITRE PAR L'OPINION
GRECQUE ET INTERNATIONALE, LES ASPECTS HUMAINS DE LA VIE DE NOTRE SOCIETE
SONT EUX AUSSI PARTICULIEREMENT ATTACHANTS.

VOTRE PUBLICATION AURA POUR TACHE NON SEULEMENT D'EXERCER UN ROLE
D'INFORMATION ET D'EDUCATION SUR LE PLAN TECHNIQUE ET SUR LE PLAN ECONOMIQUE.
ELLE DEVRA APPORTER A TOUS LES NOUVELLES DU MONDE DE L'ALUMINIUM MONDE EN
CROISSANCE RAPIDE, DONC EN PERPETUEL MOUVEMENT.

ELLE DEVRA AUSSI RELATER LES EVENEMENTS DE NOTRE VIE QUOTIDIENNE ET DEVENIR
ENTRE NOUS TOUS UN ELEMENT DE LIAISON.

JE SUIS CONVAINCU QUE CE BULLETIN FERA PREUVE DU MEME DYNAMISME QUE CELUI
DE PECHINEY ET JE LUI SOUHAITE BRILLANT SUCCES ET LONGUE VIE.

ENVOI DU 14-4-67 13.40

LE PRESIDENT

-P. JOUVEN-

ALELLAS LEVADIA
PECHINEY C PARIS

ΤΟ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ Κ. Ρ. JOUVEN

Εἶμαι εὐτυχής, πού ἀπευθύνω ἐξ ὀνόματός μου καὶ ἐξ ὀνό-
ματος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας τὶς
καλύτερες εὐχές μου πρὸς τὸ περιοδικὸν τῆς Α.Ε. ΑΛΟΥ-
ΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὅπως ἀκριβῶς ἡ βιομηχανικὴ δραστηριότης τῆς Ἐπι-
χειρήσεώς μας ἔχει ἐξελιχθῆ μετὸν ρυθμὸν πού διαπι-
στῶνεται καὶ εἶναι γι' αὐτὸν τὸν λόγο τόσο γνωστὴ στὴν
ἐλληνικὴ καὶ διεθνῆ κοινὴ γνώμη, ἔτσι καὶ ἡ ἀνθρώπινη
πλευρὰ τῆς ζωῆς τῆς Ἑταιρείας μας εἶναι ἰδιαιτέρως
συναρπαστικὴ.

Ἡ ἐκδοσίς σας θὰ ἔχη ὡς ἔργον τῆς ὄχι μόνον τὴν ἐνη-
μέρωσιν καὶ ἐκπαίδευσιν ἐπὶ τεχνικῶν καὶ οἰκονομικῶν θε-
μάτων, ἀλλὰ θὰ πρέπη νὰ φέρνῃ εἰς ὄλους τὰ νέα τοῦ κό-
σμου τοῦ Ἀλουμινίου, ἐνὸς κόσμου πού ἀναπτύσσεται πο-
λὺ γρήγορα καὶ ἐπομένως εὐρίσκεται σὲ συνεχῆ κίνησιν.
Θὰ πρέπη ἐπίσης νὰ ἀναφέρῃ τὰ γεγονότα τῆς καθημερι-
νῆς μας ζωῆς καὶ νὰ γίνῃ ἀνάμεσα σὲ ὄλους μας ἕνας
συνδετικὸς κρίκος.

Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι τὸ περιοδικὸ αὐτὸ θὰ δείξῃ τὸν ἴδιον
δυναμισμό, ὅπως τὸ περιοδικὸν τῆς PECHINEY καὶ τοῦ
εὐχομαί λαμπρὴ ἐπιτυχία καὶ μακροζωία.

P. JOUVEN

Πρόεδρος Δ. Συμβουλίου Α.Δ.Γ.

**UN MESSAGE DE NOTRE
ANCIEN DIRECTEUR GENERAL
M. PAUL LUGAGNE-DELPON**

C'est avec beaucoup de joie que je salue la naissance de ce bulletin encore anonyme que votre imagination, chers lecteurs, ne tardera sans doute pas à baptiser.

Ses ambitions sont modestes; il a pour but d'établir une liaison entre tous les membres de la communauté un peu particulière que nous constituons dans cette baie d'Aspra Spitia isolée mais si belle, de les informer des événements qui s'y produisent, qu'ils soient familiaux, sportifs, éducatifs ou professionnels.

Habituellement, dans un village, ou une petite ville, les habitants se connaissent depuis l'enfance, de génération en génération; les adultes ont des souvenirs de jeunesse communs, ensemble ils ont travaillé, joué, lutté; des traditions existent. Ainsi, fil-à-fil, un réseau se tisse qui unit tous les habitants, qui fait qu'ils se sentent "chez eux".

Ce bulletin désire contribuer à créer entre nous, sans attendre la prochaine génération, ce sentiment d'appartenance à une communauté si nécessaire aux hommes que nos amis Grecs ont pour cela un souhait très imagé "Enracinez-vous bien". Ce n'est pas par hasard si ce premier numéro retrace sommairement l'histoire du territoire sur lequel nous nous sommes installés; vous y trouverez ainsi un passé qui remonte à plus de 4.000 ans dont nous devenons les héritiers.

**ΕΝΑΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ
ΤΕΩΣ ΓΕΝΙΚΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΑΣ
Κ. PAUL LUGAGNE - DELPON**

Χαιρετίζω με άμετρη χαρά την γέννηση αυτού του περιοδικού, που είναι χωρίς όνομα ακόμη και το όποιο ή δική σας φαντασία, αγαπητοί αναγνώστες, δεν θ' άργήσει άσφαλώς να το βαφτίσει.

Οι φιλοδοξίες του είναι άπλές: "Έχει σαν σκοπό να δημιουργήσει ένα σύνδεσμο ανάμεσα σε όλα τα μέλη της κάπως ιδιόρρυθμης κοινότητας, που αποτελούμε σ' αυτόν τον άπόμερο αλλά τόσο όμορφο κόλπο των "Άσπρων Σπιτιών, να τους κάνει γνωστά τα γεγονότα, που συμβαίνουν εδώ, είτε αυτά είναι οικογενειακά, άθλητικά, επαγγελματικά, είτε είναι μορφωτικές έκδηλώσεις.

Συνήθως σ' ένα χωριό ή σε μια μικρή πόλι υπάρχει παράδοσι. Οι κάτοικοι γνωρίζονται από μικρά παιδιά, από γενιά σε γενιά. Οι μεγαλύτεροι έχουν κοινές άναμνήσεις από την παιδική τους ηλικία. Μαζύ εργάστηκαν, διασκέδασαν, έπάλαιψαν. "Έτσι, κλωστή-κλωστή, πλέκεται ένα δίχτυ, που άγκαλιάζει όλους τους κατοίκους και τους κάνει να νοιώθουν σαν "στο σπίτι τους".

Το περιοδικό αυτό επιθυμεί να συμβάλει ώστε, χωρίς να περιμένουμε την επόμενη γενιά, να δημιουργηθεί ανάμεσά μας, το τόσο άπαραίτητο στον άνθρωπο συναίσθημα, ότι ανήκουμε σε μια κοινότητα, και που για την περίπτωση αυτή οι "Έλληνες φίλοι μας έχουν μια τόσο παραστατική εύχη:

"Να είναι καλορίζικη"

Δέν είναι τυχαίο το γεγονός, ότι σ' αυτό το πρώτο τεύχος γίνεται μια σύντομη άναδρομή στην ιστορία της περιοχής, που είμαστε έγκατεστημένοι. "Έτσι θα δείτε, ότι κληρονομήσαμε ένα παρελθόν, που άνέρχεται σε περισσότερο από 4.000 χρόνια.

Μερικοί από μās έξακολουθοϋν να κατοικούν στην πόλι ή στο χωριό που γεννήθηκαν. Το περιοδικό θα προσπαθήσει να διευκολύνει τον σύνδεσμο του νέου μας χωριού με τα γειτονικά, ώστε τα "Άσπρα Σπίτια να ριζώσουν με τη σειρά τους στην περιοχή.

Τέλος, δέν πρέπει να ξεχνάμε, ότι στην "Αθήνα το "Άλουμίλιο της "Ελλάδος" έχει μια σημαντική δραστηριότητα, παρ' όλον ότι ο αριθμός των εργαζομένων εκεί είναι πολύ μικρός. Θα είναι εύχης έργον, εάν οι εργαζόμενοι

Certains d'entre nous continuent à habiter leur ville ou village d'origine; le bulletin s'efforcera de faciliter la liaison entre notre nouveau village et ceux du voisinage pour qu'à son tour Aspra Spitia s'enracine dans la région.

Enfin, nous ne devons pas oublier que, bien que les effectifs y soient peu nombreux, Aluminium de Grèce exerce à Athènes une activité importante; il est très souhaitable que les agents du Secrétariat Général, de la Direction Commerciale et des Approvisionnements, trouvent dans ce bulletin l'occasion d'établir avec les agents de l'usine des contacts que l'éloignement a jusqu'ici rendus trop rares.

Ces objectifs ne seront atteints que si les responsables de cette publication obtiennent votre collaboration; ce bulletin est le vôtre, il ne sera vivant que si vous lui apportez un peu de votre vie.

Et je reprendrai ici encore le souhait que l'on prononce en Grèce en parlant d'un enfant "qu'il vive" et qu'il contribue à développer entre nous des liens non seulement de camaraderie, mais d'affection.

La joie de voir naître ce bulletin fait place maintenant à la tristesse de vous adresser mes adieux. Les cinq années que j'ai passées en Grèce compteront parmi les plus importantes de ma vie professionnelle; les problèmes n'ont pas manqué, certes, mais les satisfactions ont été à la mesure des difficultés surmontées grâce au travail considérable de l'équipe remarquable que j'ai eu le bonheur de diriger.

Juste un an après son démarrage notre usine de Saint-Nicolas est maintenant en pleine production, sous réserve de quelques mises au point à l'alumine qui seront achevées dans les très prochains mois, et déjà l'excellence de ses résultats techniques autorise pour son avenir de grandes espérances.

Ce succès est une victoire de l'esprit d'équipe qui a régné entre tous ceux qui ont collaboré à cette grande oeuvre: bureaux d'études, services d'achats et de transport, agents du montage et de l'exploitation, Services administratifs et Secrétariat Général.

Mon départ va s'accompagner de certaines modifications dans l'organisation de la Société; je ne doute pas que vous aurez à coeur d'apporter à ceux qui me succèdent la même confiance et le même esprit de coopération que j'ai tant appréciés. Avant de terminer, je veux vous en remercier une dernière fois et vous assurer qu'il y aura toujours dans mon souvenir une place de choix pour "Ceux d'ADG".

Ce bulletin m'aidera à continuer à partager vos espoirs, vos difficultés, vos peines et vos joies; je souhaite de tout coeur qu'il annonce beaucoup d'heureuses nouvelles et de beaux succès.

της Γενικής Γραμματείας, της Διευθύνσεως της Έμπορικῆς Ὑπηρεσίας καὶ τοῦ Τμήματος Προμηθειῶν ἐπωφεληθοῦν τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ, γιὰ νὰ δημιουργήσουν ἐπαφές μὲ τοὺς συναδέλφους των τοῦ Ἐργοστασίου, οἱ ὁποῖες μέχρι σήμερα ἦσαν πολὺ σπάνιες, λόγω ἀποστάσεως.

Οἱ σκοποὶ αὐτοὶ θὰ πραγματοποιηθοῦν μόνον ἐὰν οἱ ὑπεύθυνοι αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ ἔχουν τὴν συνεργασία σας. Τὸ περιοδικὸ αὐτὸ εἶναι δικό σας καὶ δὲν θὰ ζήση παρὰ μονάχα ὅταν τοῦ δώσετε κάτι ἀπ' τὴ ζωὴ σας.

Καὶ γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμη ἐπαναλαμβάνω τὴν εὐχὴ, ποὺ δίνουν στὴν Ἑλλάδα σ' ἓνα νεογέννητο: "νὰ μᾶς ζήσει" καὶ νὰ συμβάλῃ στὴ δημιουργία ἀνάμεσά μας δεσμῶν, ὄχι μονάχα συναδελφωσύνης, ἀλλὰ καὶ ἀγάπης.

Καὶ τώρα, ἡ χαρὰ ποὺ αἰσθάνομαι γιὰ τὴ γέννησι αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ δίνει τὴ θέσι της στὴ λύπη, γιατί πρέπει νὰ σᾶς ἀποχαιρετήσω.

Τὰ πέντε χρόνια, ποὺ πέρασα στὴν Ἑλλάδα, θὰ εἶναι γιὰ μένα ἀπὸ τὰ πιὸ σημαντικὰ τῆς ἐπαγγελματικῆς μου ζωῆς. Τὰ προβλήματα δὲν ἔλλειψαν, εἶναι ἀλήθεια, ἀλλὰ οἱ ἱκανοποιήσεις ἦσαν ἀνάλογες μὲ τὶς δυσκολίες, τὶς ὁποῖες ξεπεράσαμε, χάρις στὴν ἀξιοζήλευτη ἐργασία τοῦ προσωπικοῦ, ποὺ εἶχα τὴν εὐτυχία νὰ διευθύνω.

Ἐνα χρόνο ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν ἡμέρα, ποὺ ἄρχισε νὰ λειτουργῇ, τὸ Ἐργοστάσιό μας τοῦ Ἁγίου Νικολάου βρίσκεται πλέον σὲ πλήρη παραγωγή, ἐκτὸς ἀπὸ μερικὲς τελειοποιήσεις στὸ τμήμα ἀλουμίνιας, οἱ ὁποῖες θὰ τακτοποιηθοῦν πολὺ γρήγορα, μῆσα στοὺς ἐρχόμενους μῆνες. Ἔτσι τὰ ἀριστα τεχνικὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐπιτρέπουν μεγάλες ἐλπίδες γιὰ τὸ μέλλον του.

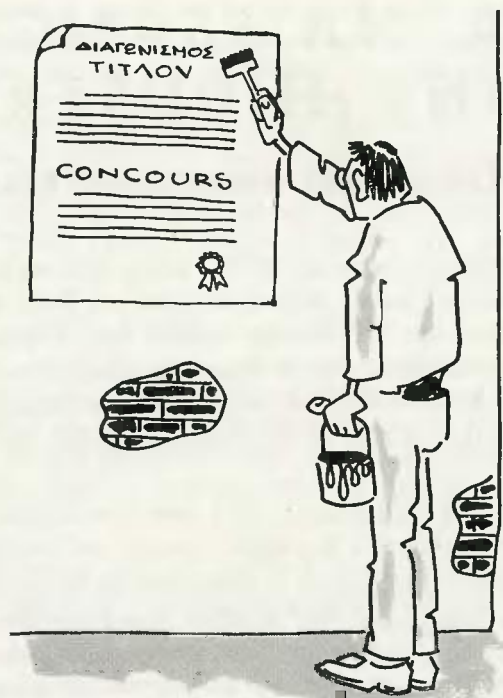
Ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ εἶναι μιὰ νίκη τοῦ πνεύματος συνεργασίας ἀνάμεσα σὲ ὅλους αὐτοὺς, ποὺ ἐργάστηκαν γιὰ τὴν πραγματοποίησι αὐτοῦ τοῦ μεγάλου ἔργου: Γραφεῖα μελετῶν, ὑπηρεσίες προμηθειῶν καὶ μεταφορῶν, προσωπικὸν συναρμολογήσεως καὶ παραγωγῆς, Διοικητικῆς Ὑπηρεσίας καὶ Γενικῆ Γραμματείας.

Ἡ ἀναχώρησίς μου θᾶξῃ σὰν ἐπακόλουθο μικρὲς μεταβολὲς στὴν ὀργάνωσι τῆς Ἐταιρείας. Δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι μὲ προθυμία θὰ δείξετε πρὸς αὐτοὺς, ποὺ θὰ μὲ διαδεχθοῦν, τὴν ἴδια ἐμπιστοσύνη καὶ τὸ ἴδιο πνεῦμα συνεργασίας, ποὺ τόσο πολὺ ἐξετίμησα.

Προτοῦ τελειώσω, θέλω νὰ σᾶς εὐχαριστήσω γιὰ μιὰ τελευταία φορὰ καὶ νὰ σᾶς διαβεβαιώσω, ὅτι θὰ ὑπάρχῃ πάντα, στὴν ἀνάμνησί μου, μιὰ ξεχωριστὴ θέσι "γι' αὐτοὺς τοῦ Ἀλουμινίου τῆς Ἑλλάδος".

Τὸ περιοδικὸ αὐτὸ θὰ μοῦ δώσῃ τὴν εὐκαιρία νὰ συνεχίσω, ἔστω καὶ ἀπὸ μακριά, νὰ συμμερίζωμαι τὶς ἐλπίδες σας, τὶς δυσκολίες σας, τὶς λύπες καὶ τὶς χαρὲς σας.

Εὐχομαι μ' ὅλη μου τὴν καρδιά ν' ἀναγγέλη πολλὰ εὐχάριστα νέα καὶ λαμπρὲς ἐπιτυχίες.

ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΕΤΕ 2.000 ΔΡΑΧΜΕΣ;

Ἀλήθεια, θὰ θέλατε νὰ κερδίσετε 2.000 δραχμές; Καὶ θὰ σᾶς εὐχαριστοῦσε, νὰ γίνετε ὁ “νουνός” τοῦ περιοδικοῦ σας;

Δὲν ἔχετε, παρὰ νὰ λάβετε μέρος στὸν Διαγωνισμό γιὰ τὸν καλύτερο τίτλο. Λίγη φαντασία ἢ μιὰ ἐμπνευσι τῆς στιγμῆς, μπορεῖ νὰ σᾶς δώσῃ ἕνα ὄνομα πού θὰ ταίριαζε καλύτερα στὸ περιοδικό.

Στὶς προηγούμενες σελίδες ὁ Γενικὸς Διευθυντῆς τῆς Ἑταιρείας μας ἀναλύει τοὺς σκοποὺς τοῦ περιοδικοῦ καὶ στὰ χέρια σας κρατᾶτε ἤδη τὸ πρῶτο τεύχος.

Ξεφυλλίστε το, διαβάστε το καὶ δώστε του ἕνα τίτλο. Ὁ τίτλος μπορεῖ νὰ εἶναι μιὰ λέξι, μιὰ φράσι, ἕνα ὄνομα. Ἡ τελικὴ ἐπιλογὴ θὰ γίνῃ ἀπὸ Ἑπιτροπὴ, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς κ.κ. MARCHANDISE, MASSOL, PAUL, LANSELLE, ΧΑΡΙΤΑΤΟΝ, ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ καὶ τὴν κυρία ΧΡΙΣΤΟΦΗ.

Ὁ καλύτερος τίτλος θὰ βραβευθῇ μὲ 2.000 δραχμές καὶ θ' ἀποτελῇ τὸ παντοτεινὸ ὄνομα τοῦ περιοδικοῦ. Στὴν περίπτωσι, βέβαια, πού ἡ Ἑπιτροπὴ θὰ ἐπιλέξῃ ἕνα τίτλο, τὸν ὁποῖον θᾶχατε προτείνει πολλοὶ ἐργαζόμενοι, θὰ γίνῃ μεταξύ σας κλήρωσι γιὰ τὸ βραβεῖο.

Δικαίωμα συμμετοχῆς ἔχετε ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ ἐργαζόμενοι τῆς Ἑταιρείας καί, φυσικά, μόνον ἐσεῖς. Γιατὶ ἀπλούστατα, τὸ περιοδικὸ ἀνήκει σὲ σᾶς, εἶναι δικό σας. Ἔτσι, ἐσεῖς θὰ φροντίσετε νὰ τὸ βαφτίσετε καὶ σεῖς θὰ τὸ βοηθήσετε νὰ ζήσῃ. Κάθε συνεργασία σας θὰ εἶναι ὄχι ἀπλῶς εὐπρόσδεκτη, ἀλλὰ καὶ ἀπαραίτητη.

Ἱστοριοῦλες, ἀνέκδοτα, ποιήματα, διηγήματα, χρονογραφήματα, φωτογραφικὰ στιγμιότυπα καὶ ὅ,τιδήποτε ἄλλο σκεφθῆτε, μπορεῖτε νὰ τὸ στέλνετε στὸ περιοδικό σας. Ἀρκεῖ, φυσικά, νὰ ἐνδιαφέρῃ ὅλους, χωρὶς νὰ θίγῃ κανένα. Ἀκόμη καὶ σκίτσα, καὶ σταυρόλεξα μπορεῖτε νὰ στέλνετε, μέχρι καὶ ἀπλῆς ιδέες γιὰ γελοιογραφίες.

Ἐμπρὸς λοιπόν. Τὸ περιοδικό σας περιμένει. Ἐκκινήστε, παίρνοντας μέρος στὸν διαγωνισμό γιὰ τὸν καλύτερο τίτλο.

Κλείστε τὴν ἰδέα σας σ' ἕνα φάκελλο καὶ στεῖλτε τον μέχρι τὶς 20 Ἰουνίου στὸ Γραφεῖο Προσωπικοῦ, στὸ ὄνομα τοῦ κ. Βασιληᾶ, μὲ τὴν ἐνδειξι: “Τίτλος περιοδικοῦ”.

Καλὴ ἐπιτυχία!

VOULEZ-VOUS GAGNER 2.000 DRACHMES?

Voulez-vous vraiment gagner 2.000 drachmes? Et vous ferait-il plaisir de devenir le “parrain” de votre périodique!

Vous n'avez qu' à participer au concours pour le meilleur titre.

Un peu d'imagination ou une inspiration soudaine pourraient vous suggérer un nom qui irait mieux au périodique.

Dans les pages précédentes M. le Directeur Général analyse les buts du périodique dont vous avez déjà en mains le premier numéro.

Feuilletez-le, lisez-le et donnez-lui un titre.

Le titre pourrait être un mot, une phrase, un nom.

La sélection finale sera faite par un Comité, qui est constitué par: MM. MARCHANDISE, MASSOL, PAUL, LANSELLE, HARITATOS, ECONOMOU ET Mme CHRISTOPHI.

Le meilleur titre gagnera 2.000 drachmes et deviendra le nom définitif du périodique. Dans le cas, où le Comité choisirait un titre qui aurait été proposé par plusieurs d'entre vous, un tirage au sort vous départagerait.

Pourront participer à ce concours tous ceux qui travaillent à la Société, c'est à dire vous. Vous lui donnerez son nom et vous l'aidez à vivre. Vos contributions ne seront pas seulement les bienvenues; elles nous sont indispensables: articles, histoires drôles, poèmes, nouvelles, chroniques, photos et tout ce que vous pouvez imaginer, vous pourrez l'envoyer à votre périodique.

Il suffit, naturellement, que cela intéresse tout le monde et n' offense personne. Vous pourrez envoyer des croquis, des mots croisés, et même des idées pour des dessins humoristiques.

En avant donc! Votre périodique vous attend.

Commencez en participant au concours pour le meilleur titre.

Glissez votre idée dans une enveloppe et envoyez-la avant le 20 Juin au Bureau du Personnel, au nom de M. Vassilias, avec la mention “Le titre du Périodique”.

Bonne chance!

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΜΙΑΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

“Ένα όνειρο που έγινε πραγματικότητας

Ο επισκέπτης που θάφτανε πριν πεντέξι μόλις χρόνια στο Μετόχι, θ' αντίκρυζε μιὰ όμορφη κοιλάδα, γεμάτη από άργυρόφυλλα ληόδενδρα, που έφταναν μέχρι κάτω στην άκτὴ και τάβρεχε τὸ κύμα.

Και στ' Άσπρα Σπίτια θά εύρισκε κάτι ψαράδικα σπιτάκια, λιγότερα από δέκα, άραδιασμένα μπροστά στα γαλανά νερά.

Οί ντόπιοι μιλούσαν για τὴ θάλασσα, τὰ ψάρια, τὴς ελῆς και για τὰ σκουρόχρωμα καράβια, που άραζαν κάθε τόσο στο λιμάνι και φόρτωναν βωξίτη. Είχαν άκούσει πως σ' άλλες χώρες τὸν βωξίτη τὸν έκαναν άλουμίνιο. Μά θάταν σάν όνειρο να τὸς πῆς πως μιὰ μέρα κάτι τέτοιο θά γινότανε κι' εδῶ.

“Ελεπαν τόσο τὰ λεπτά, όσο κι' ἡ τέχνη. “Χρηματοδότησις και τεχνικὴ κατάρτισις”, ὅπως άκούγανε να λένε οί μορφωμένοι. Γιατί τὰ υπόλοιπα τὰ εῖχαμε. Και “έδαφος” — με μετάλλευμα — και “έργασία” — με ὄρεξι για άπασχόλησι και προκοπή.

Και τότε, γύρω στα 1960, τὰ πράγματα άρχισαν ν' αλλάζουν. Μιὰ ομάδα από χρηματοδότες, Έλληνες και ξένους, δέχονταν ν' αναλάβη τὰ οικονομικά βάρη. Και ἡ μεγαλύτερη στο είδος Εὐρωπαϊκὴ Έταιρεία, ἡ Γαλλικὴ PECHINEY, έπρόσφερε τὴν τεχνικὴ τὴς πείρα εκατό και πλέον χρόνων σε παρόμοια έργα, καθώς και μιὰ σημαντικὴ οικονομικὴ συμμετοχὴ. Παράλληλα ἡ Δημοσία Έπιχείρησις Ἠλεκτρισμοῦ δέχτηκε να δώση, σε τιμὴ παραδεκτὴ, τὸ ρεύμα που θά χρειαζόταν σε τεράστιες ποσότητες ἡ μελλοντικὴ βιομηχανία.

Οί συνεννοήσεις με τὸ Έλληνικὸ Δημόσιο καρποφόρησαν γρήγορα και στις 27 Αὐγούστου 1960 οί συμβαλλόμενοι υπέγραψαν τὴ Σύμβασι, τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ έπεκύρωσε με Νόμο.

Έτσι γεννήθηκε ἡ μεγαλύτερη βιομηχανικὴ Έταιρεία στην Ελλάδα και στο ... ληξιαρχεῖο τὴν εδῆλωσαν με τὸ ὄνομα:

“ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ”

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΝΩΝ. ΕΤΑΙΡΙΑ

Άπό εδῶ και πέρα άρχίζει ἡ πραγματοποίησι του ὀνειρου με πρωταγωνιστὴ τὴν Έταιρεία “PECHINEY”, ἡ ὁποία και ανέλαβε τὴν οικονομικὴ και τεχνικὴ διεύθυνσι του έργου.

Άμέσως άρχισαν οί πρώτες μελέτες, τὰ σχεδιαγράμματα, οί έρευνες, οί έξετάσεις. Έδαφος, υπέδαφος, βυθός, άνεμοι, βροχές, ὅλα έπρεπε να μελετηθοῦν προσεκτικά, να υπολογισθοῦν, να συγκριθοῦν, να βγοῦνε συμπεράσματα. Τὰ συμπεράσματα θά στήριζαν προγράμματα κι' αὐτά, με τὴ σειρά τους, θά γίνονταν πραγματικότης. Μιὰ πραγματικότης, που θ' άπαιτοῦσε τεράστια έξοδα και που θά χρειαζόταν μιὰ τέλεια ὀργανωσι για τὴν συγκέντρωσι και εκπαιδευσι ανθρωπίνου δυναμικοῦ και τὴν μεταφορὰ υλικοῦ και μηχανικοῦ

LA NAISSANCE D'UNE INDUSTRIE

UN RÊVE QUI EST DEVENU UNE RÉALITÉ

Le visiteur qui serait arrivé, il y a à peine cinq ou six ans à Métohi, aurait eu sous ses yeux une belle vallée, pleine d'oliviers au feuillage argenté qui s'étendaient jusqu'au bord du rivage et étaient baignés par les flots. Et à Aspra Spitia il aurait trouvé quelques maisonnettes de pêcheurs, moins de dix, alignées devant les eaux azurées.

Les gens du lieu parlaient de la mer, des poissons, des olives et des navires de couleur sombre qui mouillaient fréquemment dans le port et chargeaient de la bauxite. Ils avaient entendu que dans d'autres pays la bauxite était transformée en aluminium. Mais cela aurait ressemblé à un rêve que de leur dire qu'un jour une chose pareille serait réalisée ici également.

Tant l'argent que la technique faisaient défaut. “Financement et compétence technique”, entendaient-ils dire aux gens instruits. Parce que, le reste, nous l'avions: “le sol” — avec son minerai — et “la main-d'oeuvre” — avec son désir d'être utilisée et de progresser.

C'est alors, aux environs de 1960, que les choses ont commencé à changer. Un groupe de bailleurs de fonds, grecs et étrangers, acceptait d'assumer les charges financières. Et la plus grande société dans son genre, la société française Pechiney, offrait son expérience technique plus que centenaire dans des travaux similaires et une importante participation financière. Parallèlement l'Entreprise Publique d'Électricité acceptait de fournir à un prix acceptable le courant, dont l'industrie future aurait besoin, en quantités énormes.

Les négociations avec l'État Hellénique aboutirent rapidement et le 27 août 1960 les parties signaient la Convention que la Chambre ratifiait par une Loi.

Ainsi est née la plus grande société industrielle de Grèce qui prit... dans le registre d'état civil le nom d'ALUMINIUM DE GRÈCE, SOCIÉTÉ ANONYME INDUSTRIELLE ET COMMERCIALE.

La réalisation du rêve commence à partir de ce moment, avec pour vedette la société Pechiney qui assumait la direction économique et technique du projet. Les premières études commencèrent immédiatement: plans, recherches, examens.

Le sol, le sous-sol, le fond de la mer, les vents, les pluies, tout devait être attentivement étudié, calculé, comparé, et donner lieu à des conclusions.

Les conclusions devaient servir de base à des programmes qui, à leur tour, deviendraient des réalités. Des réalités qui nécessiteraient des dépenses énormes et qui auraient besoin

έξοπλισμού. Και εκτός απ' αυτό ανθρώπινο μόχθο και προσπάθειες και μιὰ μεγάλη έπιμονή άνάμεσα στις έλπίδες και τις άπογοητεύσεις, στις δυσκολίες και στην τελική έπιτυχία. Τήν άνοιξη του 1963 όλες οι μελέτες είχαν τελειώσει. Είχε καθορισθί με λεπτομέρεια ό χώρος του Έργοστασίου και οι μακέττες είχαν ήδη έτοιμασθί. Είχε χαραχθί ό χώρος των δύο οικισμών, Άγίου Νικολάου και Άσπρων Σπιτιών, και τό Τεχνικό Γραφείο του Κ. Δοξιάδη είχε έτοιμάσει τά σχέδια των σπιτιών και τής διαμορφώσεως του χώρου. Ένας άμαξιτός δρόμος είχε πλέον ένώσει την παραλία των Άσπρων Σπιτιών με τό Μετόχι.

Έτσι, στις 7 Άπριλίου 1963, μιὰ όμορφη άνοιξιάτικη μέρα, ό τότε Πρόεδρος τής Έλληνικής Κυβερνήσεως κατέθετε τον θεμέλιο λίθο, πλαισιωμένος από Έλληνες και Γάλλους έπισήμους, από τις πολιτικές και στρατιωτικές άρχές του τόπου, από τους πρώτους ύπαλλήλους τής Έταιρείας, ύπό τις εύλογίες τής Έκκλησίας και κάτω από τά βλέματα έκατοντάδων κατοίκων τής περιοχής. Και τό μεγάλο έργο ξεκίνησε. Δεκάδες μηχανήματα και αυτοκίνητα μεταφέρθηκαν και ρίχτηκαν στον άγώνα με τό έδαφος και τή θάλασσα. Μπουλντόζες, εκσκαφείς, όδοστρωτήρες, φορτωτάι, άργωναν κάθε μέρα τό Μετόχι, ένώ ένας τεράστιος εκσκαφέας — γερανός βάθαινε πιό κάτω τό λιμάνι. Κι ένα ανθρώπινο μελίσσι από Έλληνες και ξένους έργατοτεχνίτες και μηχανικούς ξεχύθηκε παντού, απ' άκρη σ' άκρη, ν' αλλάξει την όψη του τοπίου. Οι άνθρωποι που έργάζονταν για την κατασκευή έφθασαν κάποτε τις 3.000.

Πρώτα-πρώτα έγινε ό πρόχειρος οικισμός του Άγίου Άθανασίου, για να στεγάσει όσους δεν χωρούσαν στην Άντίκυρα και στά γύρω χωριά. Παράλληλα ξεκίνησαν οι έργασίες στά Άσπρα Σπίτια και στον Άγιο Νικόλαο, ένώ τό Μετόχι μέσα σε δυό μήνες είχε μεταβληθί σε μιὰ γυμνή κοιλάδα. Κάπου στά νοτιοδυτικά της τά πρόχειρα Γραφεία τής Έταιρείας, με ένα ιατρείο προσωρινό αλλά καλά έξοπλισμένο.

Μέσα σε λίγο διάστημα 780.000 κυβικά μέτρα χώματος και βράχων μετακινήθηκαν, για να διαμορφωθί ό χώρος του Έργοστασίου, ό δρόμος και τό λιμάνι. Κατά τον Όκτώβριο του 1963 είχαν ήδη χαραχί τά θεμέλια των τεσσάρων αίθουσών τής ηλεκτρολύσεως, ένώ στ' Άσπρα Σπίτια έκαναν την εμφάνισί τους τά πρώτα σπίτια, από γκριζία πέτρα.

Μέσα σε λίγο χρόνο μήνες τό Μετόχι είχε γίνει άγνωριστο. Παντού σιδερένιοι σκελετοί και σκαλωσιές, μαδέρια και δοκάρια και όγκοι τεράστιοι από σίδερα, τσιμέντα και άμμοχάλικα. Και τά καράβια ξεφόρτωναν άσταμάτητα ύλικά, ένώ οι έργασίες στο λιμάνι έξακολουθούσαν. Οι λογαριασμοί που κρατήθηκαν μās δίνουν μιὰ εικόνα παραστατική : 90.000 τόννοι ύλικά ξεφορτώθηκαν στο λιμάνι, για την κατασκευή. Χρησιμοποιήθηκαν 42.000 τόννοι τσιμέντου και 5.450 τόννοι σίδηρα μπετόν, για να "ριχτούν" 140.000 κυβικά μέτρα μπετόν για θεμελιώσεις και κατασκευές. Χρειάστηκαν 11.500 κυβικά μέτρα ξυλεία και χτίστηκαν 50.600 κυβ. μέτρα λιθοδομές. Κατασκευάστηκαν 13.300 μέτρα όχετοί και "φυτεύτηκαν" στο έδαφος 3.702 τόννοι σιδερένιοι πάσσαλοι θεμελιώσεως. Παράλληλα προχωρούσαν και οι έρευνες για την άνεύρεσι νερού και γίνονταν τά πρώτα πηγάδια. Συνολικά έγιναν γεωτρήσεις 4.800 μ. κι άνοίχτηκαν πηγάδια 1.400 μ.

d'une organisation parfaite pour rassembler et former le potentiel humain, transporter le matériel et l'équipement mécanique; des réalités qui nécessiteraient du labeur humain, des efforts, et une grande persévérance à travers les espoirs et les déceptions, les difficultés et le succès final. Au printemps de 1963 toutes les études étaient terminées. L'emplacement de l'usine avait été déterminé avec précision et les maquettes avaient déjà été préparées. L'emplacement des deux cités, celle de Saint Nicolas et celle d'Aspra Spitia, avait été tracé et le bureau technique de M. Doxiadis avait préparé les plans des maisons et de l'aménagement des lieux.

En outre, une route carrossable avait désormais uni le rivage d'Aspra Spitia à Métohi.

C'est ainsi que le 7 avril 1963, par une belle journée de printemps, le chef du gouvernement hellénique posait la première pierre, encadré de personnalités officielles grecques et françaises et des premiers employés de la société, avec les bénédictions de l'Église et sous le regard de centaines d'habitants de la région. La grande oeuvre démarra. Des dizaines de machines et de véhicules ont été amenés et jetés dans la bataille contre le sol et la mer. Des bulldozers, des excavateurs, des rouleaux compresseurs, des chargeurs, labouraient chaque jour Métohi, alors qu'un excavateur géant rendait le port plus profond. Une ruche d'ouvriers et d'ingénieurs, grecs et étrangers, s'est déversée partout, d'un bout à l'autre, pour transformer le paysage. Les hommes qui travaillaient à la construction ont atteint, à un moment donné, le chiffre de 3.000.

Tout d'abord on a construit la cité de Saint Athanassios pour y loger tous ceux qui n'arrivaient pas à se caser à Antikyra et dans les villages avoisinants. Les travaux à Aspra Spitia et Saint Nicolas ont démarré parallèlement, alors qu'en l'espace de deux mois, Métohi avait été transformé en une vallée dénudée. Quelque part, sur son flanc sud-ouest, les bureaux provisoires de la société et un dispensaire provisoire mais bien équipé.

Dans un bref laps de temps, 780.000 mètres cubes de terre et de rochers avaient été déplacés pour aménager le site de l'usine, la route et le port. En octobre 1963 les fondations des quatre halls d'électrolyse avaient déjà été tracées alors qu'à Aspra Spitia les premières maisons, en pierre grise, faisaient leur apparition.

Quelques mois plus tard, on ne pouvait plus reconnaître Métohi. On voyait partout des ossatures en fer et des échafaudages, des poutres et des traverses, et des masses énormes de fer, de ciment et de gravier. Les navires déchargeaient sans arrêt du matériel, alors que les travaux du port continuaient. Les comptes, tenus à l'époque, nous donnent une image saisissante : 90.000 tonnes de matériaux ont été déchargées au port pour la construc-

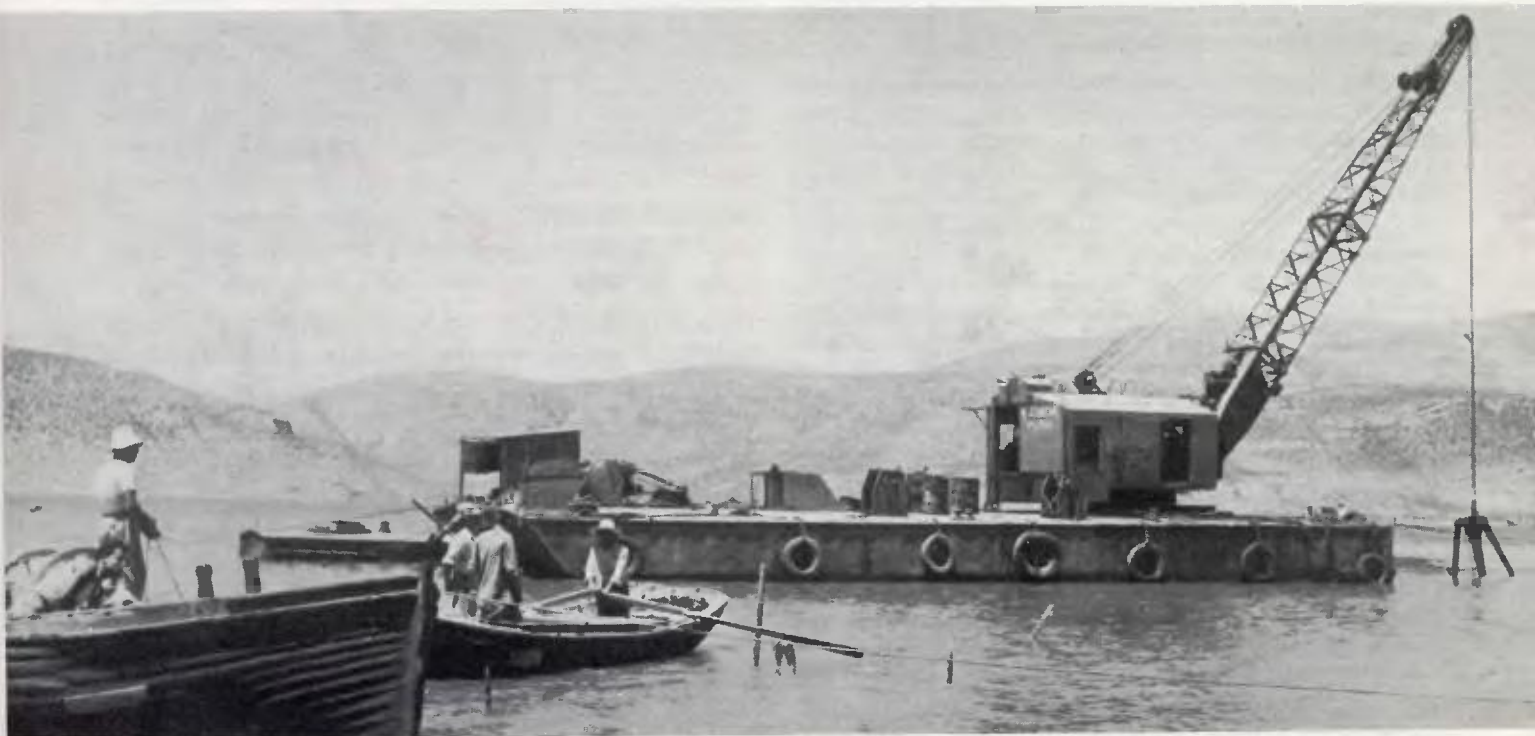
Το "Μετόχι" πρό τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν. Μιὰ ὀμορφή κοιλάδα γεμάτη ἐλαιόδενδρα.

"Metochi" avant le commencement des travaux. Une belle vallée d'oliviers.

Φθινόπωρο 1963. Οἱ ἐργασίες προχωροῦν.

Automne 1963. Les travaux continuent.

Ἕνας τεράστιος ἐσκαφέας-γερανὸς βάθαινε πρὸ κάτω τὸ λιμάνι.

Une énorme grue-excavatrice creuse le port en profondeur.

και 900 μ. γαλαρίες και τοποθετήθηκαν 18.500 μέτρα άγωγοί. Δρόμοι χαράχτηκαν κι' ασφαλτοστρώθηκαν άργότερα. 6.080 μέτρα στο Έργοστάσιο, 4.950 μ. στ' Άσπρα Σπίτια, ξέχωρα από τα 6.250 μ. του δρόμου από τ' Άσπρα Σπίτια στο Έργοστάσιο.

Τόν Άπρίλιο του 1964 ύψώθηκαν οι πρώτες σιδερένιες άψίδες στα ηλεκτρόδια, ενώ πιό πέρα προχωρούσαν οι γαλαρίες των λεκανών ηλεκτρολύσεως. Τεράστιοι γερανοί, 30 και 40 μέτρων, σήκωναν ψηλά δοκάρια σιδερένια και πάνω στις άψίδες περπατούσαν όρθιοι τεχνίτες, λές κι' ήσαν άκροβάτες. Τα τσιμεντόχτιστα κτίρια της Γενικής Άποθήκης και των συνεργείων έκαναν την εμφάνισή τους στον λαμπερό ήλιο, ενώ στο τμήμα άλουμίνας άκουγόταν νύχτα και μέρα ο χτύπος των πανύψηλων σφυριών, που "φύτευαν" στο έδαφος πασσάλους.

Το καλοκαίρι πέρασε σε πυρετώδη όργανισμό στο Έργοστάσιο και στους οικισμούς, ενώ οι ύπηρεσίες της Έταιρείας στην Άθήνα βρίσκονταν σε συνεχή έπαφή με το έργο, έλυναν προβλήματα με τις άρχές, έκαναν τις απαραίτητες διατυπώσεις για τους ξένους εργαζομένους, έκτελούσαν παραγγελίες και προμήθειαν κάθε λογής ύλικά.

Την 1ην Αυγούστου 1964 ήταν ήδη έτοιμο και το ιατρείο της Έταιρείας στον Άγιο Νικόλαο. Μεγάλο, άνετο, πολυτελές, άρτια εξοπλισμένο, με άριστα κατηγορημένο και πρόθυμο προσωπικό, μπήκε στη διάθεση των εργαζομένων και των οικογενειών των.

Στις 15 Σεπτεμβρίου 1964 έγιναν τα έγκαίνια του λιμανιού. Μιά σεμνή τελετή, κάτω απ' τους γιγάντιους γεραμούς, έπεσφράγιζε πολύμηνους κόπους και προσπάθειες. Στην άλλοτε ήσυχη άμμουδιά έβλεπες τώρα ένα σύγχρονο λιμάνι. Μήκος αποβάθρας 265 μέτρα και μέγιστον βάθος 11,25 μ. Μπορεί άνετα να δεχτή καράβια μέχρι 30.000 τόννων, που θα φορτωθούν ή θα ξεφορτωθούν με την βοήθεια των δύο γερανών, δύναμews 8 τόννων ό καθένας, που στέκουν ή περπατούν καμαρωτοί κατά μήκος της αποβάθρας.

Έν τώ μεταξύ ή έργασία προχωρούσε με γοργό ρυθμό σ' όλα τα τμήματα, ενώ καθημερινά στ' Άσπρα Σπίτια και στον Άγιο Νικόλαο καινούργιες κατοικίες έρχονταν να προστεθούν σ' αυτές που ήταν ήδη έτοιμες. Τόν Οκτώβριο του 1964 ή πρώτη γερανογέφυρα περπατούσε κι όλας στον φούρνο έψήσεως ηλεκτροδίων, στις αίθουσες ηλεκτρολύσεως εύρισκες τοποθετημένες τις λεκάνες, ενώ στο τμήμα άλουμίνας άρχισαν να ύψώνονται οι πρώτες δεξαμενές άποσυνθέσεως. Πριν να τελειώσει ό Νοέμβριος οι αυτόκλειστοι κλίβανοι της συνεχούς προσβολής είχαν παραταχθή στη σειρά και στο τμήμα παραγωγής ένεργείας συναντούσες πίσω από τις σκαλωσιές τις καπνοδόχους του λεβητοστασίου.

Και το έργο προχωρούσε. Σε λίγον καιρό θάταν έτοιμο, αλλά χωρίς ψυχή. "Ήδη από πολύ νωρίτερα είχε άρχισει ή έπιλογή του προσωπικού, που έμελλε να στελεχώση το Έργοστάσιο και την 1η κι όλας Άπριλίου 1961 ό πρώτος μηχανικός έφευγε για μετεκπαίδευσι στη Γαλλία. Τόν άκολούθησαν κι' άλλοι μηχανικοί και έργοδηγοί και μέχρι τόν Δεκέμβριο του 1964 είχαν άποσταλή από την Έταιρεία στη Γαλλία 73 άτομα.

Παράλληλα, τόν Νοέμβριο του 1964, άρχισε ή έπιτόπια

tion. 42.000 tonnes de ciment et 5.450 tonnes de fer à béton ont été utilisées pour produire 140.000 mètres cubes de béton pour des fondations et des constructions. Il a fallu 11.500 mètres cubes de bois et 50.600 mètres cubes de maçonnerie. 13.300 mètres d'égouts ont été posés et 3.700 tonnes de pieux en fer ont été plantés dans la terre pour les fondations. Parallèlement, les recherches pour trouver de l'eau avançaient et les premiers puits étaient forés. 4.800 mètres de forages, 1.400 mètres de puits, 900 mètres de galeries et 18.500 mètres de conduites voici le bilan de cette opération. Des routes ont été tracées, et, plus tard, asphaltées : 6 kilomètres à l'Usine, 5 kilomètres à Aspra Spitia, en plus des 6.250 mètres de la route d'Aspra Spitia à l'Usine.

En avril 1964, les premières charpentes des électrodes ont été dressées, alors que, plus loin, on construisait les premières galeries des cuves d'électrolyse.

Des grues énormes, de 30 et de 40 mètres, soulevaient des barres en fer et des ouvriers, qu'on aurait pris pour des acrobates, marchaient debout sur les charpentes. Les bâtiments en ciment du Magasin Général et des ateliers ont pris leur place sous un soleil radieux, alors qu'à la section de l'alumine on entendait jour et nuit le bruit des énormes marteaux qui plantaient des pieux dans le sol.

L'été passa dans un climat de fièvre à l'usine et aux cités, tandis que les services de la Société à Athènes se tenaient en contact permanent avec le chantier, résolvaient les problèmes avec les autorités, faisaient les démarches nécessaires pour les employés étrangers, exécutaient des commandes et fournissaient des matériaux de tout genre.

Au 1er août le Dispensaire de la Société à Saint Nicolas était déjà prêt. Grand, confortable, luxueux, parfaitement équipé, avec un personnel bien entraîné et serviable, il fut mis à la disposition du personnel et de leurs familles.

L'inauguration du port a eu lieu le 15 septembre 1964. Une cérémonie modeste, sous les grues géantes, couronnait les efforts et les peines de plusieurs mois. Un port moderne remplace la plage tranquille : 265 mètres de quais et une profondeur de 11,25 mètres. Il peut aisément recevoir des navires allant jusqu'à 30.000 tonnes, qui seront chargés ou déchargés à l'aide des deux grues, de 8 tonnes chacune, qui se dressent ou se déplacent fièrement le long du quai.

Entre temps le travail avançait rapidement dans toutes les sections, tandis que de nouvelles habitations venaient s'ajouter quotidiennement aux cités d'Aspra Spitia et de Saint Nicolas. Le premier pont roulant fonctionnait dès octobre 1964 dans l'atelier des électrodes, les cuves étaient déjà en place dans les salles d'électrolyse, alors

ἐπαγγελματική ἐκπαίδευσι μηχανοτεχνιτῶν (ἐφαρμοσταί, λεβητοποιοί, τορναδόροι, φραιζαδόροι) στὰ Συνεργεῖα τοῦ Ἑργοστασίου, ποὺ ἤδη ἦσαν ἔτοιμα, μὲ Γάλλους καὶ Ἑλληνες ἐκπαιδευτάς. Ἡ ἐκπαίδευσι συνεχίστηκε μὲ μιὰ δευτέρη σειρὰ τὸν ἐπόμενο χρόνο, γιὰ νὰ ἐκπαιδευθοῦν συνολικά 80 Ἑλληνες τεχνίτες, ποὺ σήμερα ἔχουν πλαισιώσει τὰ συνεργεῖα καὶ τὶς ὀμάδες συντηρήσεως.

Πρῶτο τελείωσε τὸ τμήμα παραγωγῆς ἠλεκτροδίων στὶς 17 Μαΐου 1965 κ' ὕστερα ἀπὸ τρεῖς μέρες ἕνα ποτῆρι σαμπάνια συνώδευε τὶς εὐχὲς τῶν συγκεντρωμένων, γιὰ τὴν ἐπίσημη ἑναρξὶ τῆς λειτουργίας του.

Ἔτσι τὰ πρῶτα ἠλεκτρόδια, κατασκευασμένα στὴν Ἑλλάδα, ἦταν ἔτοιμα γιὰ νὰ πάρουν τὸν δρόμο γιὰ τὴν ἠλεκτρολύσι.

Στὴ συνέχεια, οἱ φούρνοι τοῦ Χυτηρίου ἔμπαιναν στὴ θέσι τους κ' ἕνα ἕνα τὰ τμήματα παραγωγῆς ἔπαιρναν τὴν ὀριστικὴ τους μορφή.

Μέχρι τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1965 οἱ βασικὲς ἐργασίαι εἶχαν τελειώσει καὶ τὸ Ἑργοστάσιο θὰ μπορούσε νὰ ξεκινήσῃ. Ἡ ἐκπαίδευσι τοῦ προσωπικοῦ τῶν τμημάτων παραγωγῆς συνεχιζόταν, μὲ τὴν καθοδήγησι τῶν μηχανικῶν καὶ ἐργοδηγῶν, ποὺ εἶχαν ἤδη ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τὴν Γαλλία. Ἐνα τέλειο χημικὸ Ἑργαστήριο βρισκόταν στὴ διάθεσι τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας. Ὅμως τὸ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα, ποὺ θάδινε ζωὴ στὰ ἀκίνητα μηχανήματα, ἀργοῦσε νὰ "φανῆ...".

Φθάσαμε ἔτσι, σὲ κατάστασι ἀναμονῆς, στὶς 11 Φεβρουαρίου 1966, ὦρα μηδέν. Ἡ πρώτη γραμμὴ τῆς ΔΕΗ τῶν 150.000 βόλτ ἐτέθη ὑπὸ τάσιν. Τὸ ρεῦμα δόθηκε στὸ Ἑργοστάσιο ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη καὶ τὸ ζωντάνεψε. Ὁ βοξίτης ἄρχισε νὰ μεταβάλλεται σὲ σκόνη, σὲ λάσπη, σὲ ἀλουμίνα. Οἱ λεκάνες ἠλεκτρολύσεως ἔστελναν τὸ πρῶτο ἑλληνικὸ ἀλουμίνιο στὸ χυτήριο. Καὶ στὶς 12 Μαΐου 1966 οἱ γερανοὶ τοῦ λιμανιοῦ φόρτωναν μὲ καμάρι τὸ πρῶτο καράβι μὲ ἑλληνικὸ ἀλουμίνιο. Τὸ ἔργο εἶχε τελειώσει. Δαπάνες τεράστιες, μόχθος, ἀγωνίες, προσπάθειες, εὕρισκαν τὴν δικαίωσί τους. Οἱ ἀπογοητεύσεις καὶ οἱ ἀτυχεῖς ἔδιναν τὴ θέσι τους στὴ χαρὰ καὶ τὴν ὑπερηφάνεια ὄλων αὐτῶν ποὺ συνεργάστηκαν γιὰ τὸν μεγάλο σκοπὸ.

Στὶς 13 Ἰουνίου 1966 ἔγιναν τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνα τοῦ Ἑργοστασίου, παρουσία τῶν Α.Α. Μ.Μ τῶν Βασιλέων, Γάλλων καὶ Ἑλλήνων ἐπισήμων, ἐνὸς πλήθους προσκεκλημένων καὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἑργοστασίου. Τὸ λαμπρὸ τεχνικὸ ἐπίτευγμα, ἡ ἄρτια ὀργανωμένη τελετὴ κ' ἕνα περίφημο γεῦμα στὸ λιμάνι, μπροστὰ στὴ γαλάζια θάλασσα, ἄφησαν στοὺς ἐπισκέπτες ἀξέχαστες ἐντυπώσεις. Ὁ ἑλληνικὸς τύπος, στὴν Ἀθήνα καὶ στὴν ἐπαρχία, μιλοῦσε τὴν ἄλλη μέρα, μὲ ἐνθουσιασμό.

«Τὸ Τεράστιο βιομηχανικὸ συγκρότημα συνδυάζει γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Εὐρώπη σπάνια περίπτωση ἐργοστασίων ἀλουμίνας καὶ ἀλουμινίου, ποὺ βρίσκονται στὸ ἴδιο σημεῖο, σὲ μιὰ ἑκτασι 750.000 τετραγ. μέτρων.

Κάθε χρόνο, 450.000 τόννοι βοξίτου θὰ μεταβάλλονται σὲ 200.000 τόννους ἀλουμίνας, ἐκ τῶν ὁποίων 140.000 τόννοι θὰ δίνουν 70.000 περίπου τόννους ἐξαιρετικοῦ ἑλληνικοῦ ἀλουμινίου. Ἔτσι ἡ Ἑλλάς γίνεται μιὰ ἀπὸ τὶς ὑπολογίσιμες σὲ παραγωγὴ ἀλουμινίου

que dans la section de l'alumine on montait les premiers réservoirs de décomposition. Avant la fin novembre les autoclaves de l'attaque continue étaient rangés l'un derrière l'autre et on voyait derrière les échafaudages de la section de production d'énergie les cheminées des chaudières. L'oeuvre avançait. Bientôt elle serait prête.

Dès les premiers jours on avait commencé la sélection du personnel qui devait animer l'Usine et le premier ingénieur partait en France pour un stage dès le 1er avril 1961. D'autres ingénieurs et contremaîtres l'ont suivi, pour atteindre, en décembre 1964, le chiffre de 73. Parallèlement, en novembre 1964, commençait sur place la formation professionnelle des ouvriers (ajusteurs, chaudronniers, tourneurs, fraiseurs) dans les ateliers de l'Usine qui étaient déjà prêts, avec des moniteurs français et grecs. La formation continua avec une seconde fournée l'année suivante, préparant ainsi 80 ouvriers d'entretien qui constituent aujourd'hui les équipes d'atelier et d'entretien.

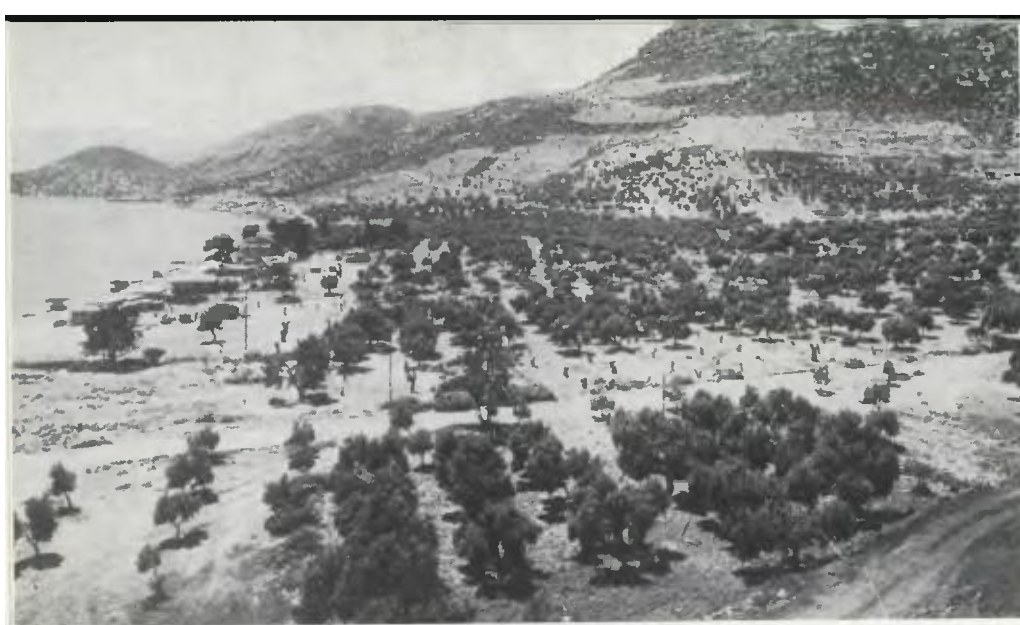
La première section à être achevée était celle de la production d'électrodes, le 17 mai 1965, et un verre de champagne accompagnait, trois jours plus tard, les vœux des personnes rassemblées pour le début officiel de son fonctionnement. C'est ainsi que les premières électrodes à être fabriquées en Grèce étaient prêtes à prendre le chemin de l'électrolyse.

Ensuite, les fours de la Fonderie étaient mis en place et les sections de production prenaient, une à une, leur forme définitive.

Les travaux principaux étaient terminés en septembre 1965 et l'Usine pouvait démarrer. La formation du personnel de production continuait sous la direction des ingénieurs et des contremaîtres qui étaient déjà rentrés de France. Un laboratoire chimique parfait était à la disposition des ateliers de production.

Mais le courant électrique, qui devait donner la vie aux machines immobiles, tardait à faire son apparition...

Nous sommes arrivés ainsi, en l'attendant, au 11 février 1966, heure zéro. La première ligne de 150.000 volts de la DEH fut mise sous tension. L'Usine reçut le courant d'un bout à l'autre et s'anima. La bauxite commença à être transformée en poussière, en boue, en alumine. Les cuves d'électrolyse envoyaient la première quantité d'aluminium grec à la fonderie. Et le 12 mai 1966, les grues du port chargeaient avec satisfaction le premier navire d'aluminium grec. L'oeuvre était terminée. Dépenses énormes, efforts, angoisses et travaux trouvaient leur justification. Les déceptions étaient remplacées par la joie et la fierté de tous ceux qui avaient collaboré à ce même grand but.

Τὰ Ἄσπρα Σπίτια πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν.

Aspra Spitia avant le commencement des travaux.

Οἱ πρῶτες κατοικίες κάνουν τὴν ἐμφάνισί τους στ' Ἄσπρα Σπίτια.

Octobre 1963. Apparition des premiers logements d'Aspra Spitia.

Ἐναμνηστικὴ φωτογραφία τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς καταθέσεως τοῦ θεμελίου λίθου. Εἰς τὸ μέσον διακρίνονται οἱ κ.κ. JOUVEN, MARCHANDISE, LUGAGNE καὶ LANSELLE.

Une photo du personnel de la Société prise le jour de la pose de la première pierre. On reconnaît au centre MM. JOUVEN, MARCHANDISE, LUGAGNE et LANSELLE.

Όκτώβριος 1964. Οι πρώτες λεκάνες βρίσκονται ήδη τοποθετημένες στις αίθουσες ηλεκτρολύσεως.

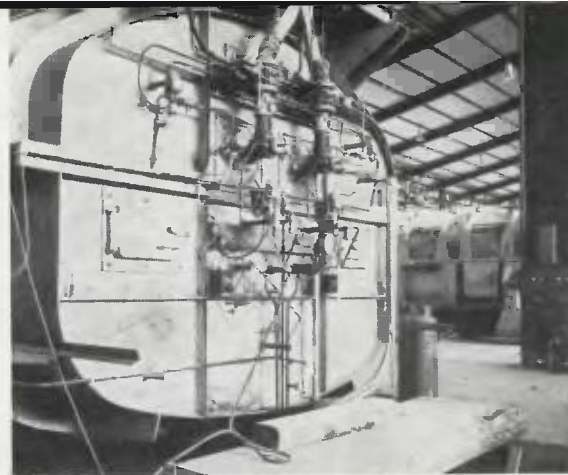
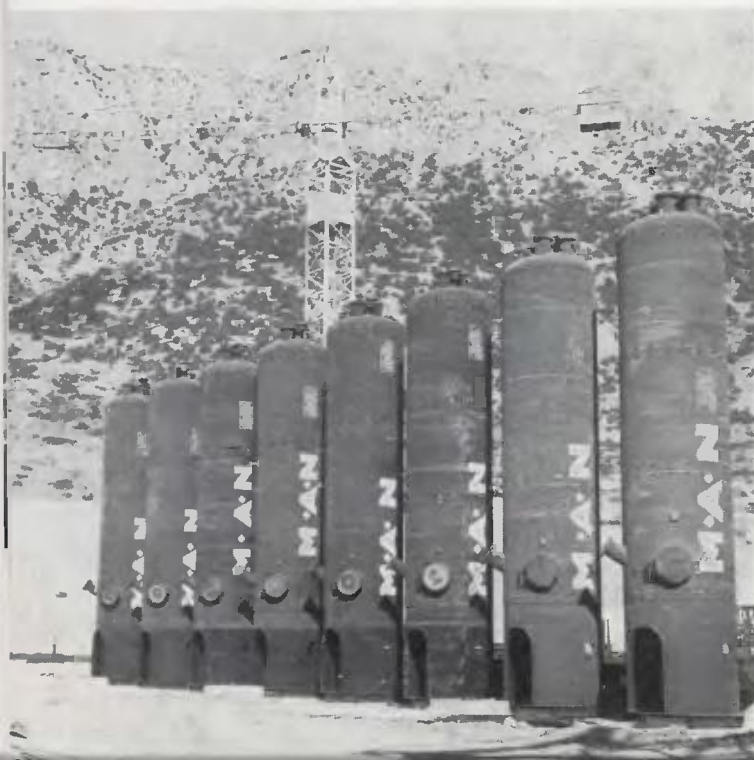
Octobre 1964. Les premières cuves sont déjà installées dans les halls d'Électrolyse.

Στιγμιότυπο από την επαγγελματική μετεκπαίδευση. Οι κ.κ. Παπαθανασίου, Καρβούνης, Γουργιώτης, Πεφάνης, Βασιλακόπουλος και Σίμος παρακολουθούν με προσοχή τόν κ. VILLENEUVE.

A la formation professionnelle. MM. Papathanassiou, Karvounis, Gourgiotis, Pefanis, Vassilakopoulos et Simos suivent attentivement les explications de M. Villeneuve.

Νοέμβριος 1964. Οι αυτόκλειστοι κλίβανοι, στη σειρά, περιμένουν τὸ παράγγελμα.

Novembre 1964. Les autoclaves en rang attendent l'ordre!

Χυτήριο. Τοποθέτησις τῶν φούρνων πετρελαίου.

Fonderie. Installation des fours à mazout.

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος πιέζει τὸ κουμπὶ τῆς γερανογεφύρας ποὺ τοῦ δίνει ὁ κ. Ἀσιούρας, γιὰ νὰ σηκώσῃ ἓνα κομμάτι φρεσκοχυτευμένου ἀλουμινίου.

S.M. le Roi Constantin presse le bouton du pont roulant que lui présente M. Assiouras pour lever une volée de billettes d'aluminium.

χώρες και ή έκτη ανάμεσα στις χώρες της Δ. Ευρώπης, μετά την Γαλλία (315.000 τόννοι), την Νορβηγία (260.000), την Γερμανία (175.000), την Ίταλία (80.000) και την Αυστρία (75.000 τόννοι), με τὸ πλεονέκτημα τῆς ὀλοκληρωμένης βιομηχανίας "βωξίτης ἀλουμίνιον".

Ὁ βωξίτης φθάνει στὸ Ἐργοστάσιο ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα Μπάρλου, στὸν Ἐλικῶνα, με καμιόνια καὶ ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα τῶν "Βωξιτῶν Παρνασσῶν" μέσω τοῦ λιμένος Ἰτέας με τὸ εἰδικὸ βωξιτοφόρο πλοῖο τῆς Ἐταιρείας, ἐνῶ τὸ ὑδροηλεκτρικὸν Ἐργοστάσιον τοῦ Ἀχελώου παρέχει τὸ ἀπαραίτητο ρεῦμα, ὑπολογιζόμενον σὲ ἓνα περίπου δισεκατομμύριο κιλοβατῶρες τὸ χρόνο. Καὶ τὰ πηγὰδια ποὺ ἀνοίχτηκαν στὴν περιοχή θὰ στέλνουν πάνω ἀπὸ 2.000.000 κυβικὰ μέτρα νερὸ κάθε χρόνο. "Τὰ ὠφέλη τῆς ἐλληνικῆς Οἰκονομίας θὰ εἶναι τεράστια ἀπὸ τὴν ἐπὶ τόπου ἀξιοποίησι τῶν βωξιτῶν. Ἡ χώρα ἀποκτᾶ μίαν βιομηχανίαν ὀλκῆς, ἀναβιβάζεται τὸ τεχνικὸν τῆς ἐπίπεδον, ἔχει σημαντικὰς ὠφελείας εἰς συνάλλαγμα, τῆς τάξεως τῶν 30 ἑκατομ. δολλαρίων ἐτησίως. Ὑπάρχει πιθανότης εἰς τὸ μέλλον, νὰ ἀναπτύξη μίαν μεγάλην βιομηχανίαν προϊόντων ἐξ ἀλουμινίου, με προορισμὸν τὰς ἐξαγωγὰς". (Ἐθνικὴ Οἰκονομία, τεῦχος 319).

Ὅλο τὸ βιομηχανικὸ συγκρότημα ἀπασχολεῖ γύρω στοὺς 900 ὑπαλλήλους καὶ ἐργατοτεχνίτες, ποὺ διαμένουν στὸν οἰκισμὸ τῶν Ἀσπρων Σπιτιῶν (ἑκτασις 380.000 τετ. μέτρα) καὶ τοῦ Ἁγίου Νικολάου (ἑκτασις 160.000 τετ. μέτρα) καθὼς καὶ στὰ γύρω χωριά, Ἀντίκυρα, Δίστομο, Στεῖρι, Κυριάκι.

Τὰ Ἀσπρα Σπίτια φιλοδοξοῦν νὰ γίνουν μιά σύγχρονη μικρὴ πόλι, ὅπου οἱ ἐργαζόμενοι, μακριὰ ἀπ' τὸ θόρυβο καὶ τὴν βοή τῶν μηχανῶν, θὰ μποροῦν νὰ ξεκουράζωνται, νὰ παίζουν, νὰ διασκεδάζουν.

Τὸ ὄνειρο ἐγίνε πλέον πραγματικότης.

Εἰσόδος τῶν Α.Α.Μ.Μ. τῶν Βασιλέων στὸ Χυτήριο.

Entrée de LLMM le Roi et la Reine dans la Fonderie.

L'inauguration officielle de l'Usine eut lieu le 13 juin 1966 en présence de L.H.M. le Roi et la Reine, de personnalités françaises et grecques, d'une foule d'invités et du personnel de l'Usine.

Les visiteurs ont gardé des impressions inoubliables de la brillante réussite technique, de la cérémonie parfaite et du splendide déjeuner au port, devant une mer d'azur. Le lendemain la presse grecque, d'Athènes et de province, en parlait avec enthousiasme.

"L'immense complexe industriel combine, pour la première fois en Europe, des Usines d'alumine et d'aluminium qui se trouvent au même endroit, sur une surface de 750.000 mètres carrés".

"Chaque année 450.000 tonnes de bauxite seront transformées en 200.000 tonnes d'alumine dont 140.000 tonnes serviront pour produire 70.000 tonnes d'aluminium grec. La Grèce devient ainsi un des pays dont la production d'aluminium n'est pas négligeable, le sixième en Europe occidentale après la France (315.000 tonnes), la Norvège (260.000), l'Allemagne (175.000), l'Italie (80.000) et l'Autriche (75.000), avec l'avantage supplémentaire d'avoir une industrie intégrée : bauxite-aluminium".

La bauxite arrive à l'usine par camion des mines Barlos de l'Hélikon et, par le cargo spécial de la Société, des mines des "Bauxites du Parnasse", du port d'Itéa. L'Usine Hydroélectrique de l'Achéloos produit le courant nécessaire, environ un milliard de kilowatts-heure par an. Enfin, les puits forés dans la région produiront plus de 2.000.000 mètres cubes d'eau par an. "Les avantages pour l'économie grecque de la mise en valeur sur place de la bauxite seront immenses. Le pays acquiert une industrie de grande taille, il élève son niveau technique, il obtient des rentrées considérables de devises, de l'ordre de 30 millions de dollars par an. Il a la possibilité de développer, à l'avenir, une grande industrie de produits en aluminium, à vocation exportatrice". (Économie Nationale numéro 319).

L'ensemble industriel occupe, au total, environ 900 ouvriers et employés, qui habitent la cité d'Aspra Spitia (380.000 mètres carrés) et de Saint Nicolas (160.000 mètres carrés) ainsi que les villages voisins : Antikyra, Distomon, Stiri, Kyriaki.

L'ambition d'Aspra Spitia, en particulier, est de devenir une petite ville moderne, où les travailleurs pourront se reposer, se détendre et se distraire loin du bruit des machines.

Le rêve est désormais une réalité.

ΜΕΔΕΩΝ Ο ΦΩΚΙΚΟΣ

Ἀναδρομές στὸ μακρινὸ παρελθόν

Ὅταν ἀκοῦμε νὰ γίνεται λόγος γιὰ τὸν Μεδεῶνα, φέρνομε ἀσφαλῶς στὸν νοῦ μας τὴν ἀθλητικὴ μας Λέσχη, ποὺ ἰδρύθηκε μόλις τὸ 1965 μ.Χ.! Καὶ ζώντας σ' αὐτὸν τὸν κόλπο τῶν Ἀσπρων Σπιτιῶν ἢ ἐργαζόμενοι στὸ Ἐργοστάσιό μας ἐδῶ στὸ παλῆδ "Μετόχι" νοιώθουμε καὶ πιστεύουμε ὅτι εἴμαστε ἴσως οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι, πού, ὀργανωμένοι σὲ μιὰ καινούργια κοινότητα, δημιουργοῦμε καὶ γράφουμε τὴν ἱστορία... Δὲν ὑποψιαζόμαστε κἄν, πὼς πρὶν ἀπὸ ἐμᾶς, στὸ ἴδιο αὐτὸ ἐδῶ τὸ μέρος, ἔζησαν ἄλλοι ἄνθρωποι, ἐργάστηκαν, πολέμησαν, δημιούργησαν κ' ἔγραψαν μιὰ ἱστορία, ποὺ οἱ ρίζες τῆς χάνονται βαθεῖα στὴν προϊστορικὴ ἐποχὴ, πρὶν ἀπὸ 4.500 χρόνια!...

Κι' ὅμως αὐτὴ εἶναι ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια. Παρ' ὅλον ὅτι τὰ κείμενα καὶ οἱ ἐπιγραφές δὲν μᾶς δίνουν καὶ πολλὰς πληροφορίες καὶ τὰ λείψανα ποὺ βρέθηκαν εἶναι λιγοστά, μποροῦμε νὰ συγκροτήσουμε τὴν ἀρχαία τοπογραφία τῆς περιοχῆς καὶ νὰ ξαναζήσουμε τὴν ἱστορία τοῦ τόπου.

Ἔτσι, στὴ θέσι τῆς σημερινῆς Ἀντικύρας τοποθετοῦμε τὴν ἀρχαία Κυπάρισσο, ποὺ ὠνομάστηκε Ἀντίκυρα ἀπὸ τὸν Ἀντικυρέα, σύγχρονον καὶ ἴσως φίλον τοῦ Ἡρακλέους. Ἀπέναντι, στὴν ἀνατολικὴ πλευρὰ τοῦ κόλπου, βρίσκεται ὁ λόφος τῶν Ἁγίων Θεοδώρων μὲ τὴν μικρὴ ἐκκλησία στὴν κορυφή. Στὴ Δυτικὴ πλαγιά τοῦ λόφου βρίσκεται ἡ τοποθεσία Σιδηροκαφικὸ ἢ "Σδερόφι", ὅπως τὸ λένε σήμερα. Ἐδῶ λοιπὸν καὶ στὴν πλαγιά ἀριστερὰ τοῦ δρόμου ποὺ φέρνει ἀπὸ τὰ Ἀσπρα Σπίτια στὸ Ἐργοστάσιο, τοποθετοῦμε τὸν Μεδεῶνα, τὴν ἀρχαία πόλι ποὺ φαίνεται νὰ ὑπῆρχε ἀπὸ τὸ 2.500 π.Χ.

Τὰ πρῶτα χρόνια εἶχε στενότερους δεσμούς μὲ τὴν Θεσσαλία, ὅπως δείχνουν τὰ ὄστρακα ἀγγείων, ποὺ βρέθηκαν. Ἀργότερα κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ μεσοελλαδικοῦ πολιτισμοῦ (1900 - 1600 π.Χ.) δέχεται τὴν ἐπίδρασι τοῦ πολιτισμοῦ τῆς νοτίας Ἑλλάδος, ὅπως δείχνουν πολλὰ μινωϊκὰ συντρίμια καὶ μυκηναϊκοὶ τάφοι. Ἀκμᾶζει στὰ χρόνια ποὺ ἀκολούθησαν καὶ μέχρι τὸν 4ον π.Χ. αἰῶνα, γιὰ νὰ μεταβληθῆ σὲ ἐρείπια τὸ 346 π.Χ. ἀπὸ τὸν Μακεδόνα Φίλιππον, μετὰ τὴν ἦττα τῶν Φωκίων στὸν 3ο ἱερὸ πόλεμο, ὅπως ἀναφέρει ὁ Πανσανίας στὰ "Φωκικά" (I' 3, 1-2). Ἀργότερα ἡ πόλις ξαναχτίστηκε, ὅπως μαρτυρεῖ τὸ μεγάλο ἰσοδομικὸ τεῖχος στὴ νότια καὶ βορειοδυτικὴ πλευρὰ τοῦ λόφου τῶν Ἁγίων Θεοδώρων, τὸ ὁποῖον ἀνήκει

MEDÉON LA PHOCÉENNE

Regards sur le passé

Lorsqu'on entend parler de Medéon, on pense immédiatement à notre club sportif, fondé en 1965 A.D.! Et nous avons l'impression, en vivant sur les rivages du golfe d'Aspra Spitia ou en travaillant dans notre usine, que nous sommes peut-être les premiers hommes qui créent et écrivent l'histoire, organisés dans une nouvelle communauté... Nous ne soupçonnons guère qu'au même endroit, ici même, d'autres hommes ont vécu avant nous, travaillé, combattu, créé et écrit une histoire dont les racines se perdent dans les profondeurs de l'époque préhistorique, 4.500 ans avant J.C.

Et pourtant, c'est la vérité historique même. Bien que les textes et les inscriptions ne nous renseignent pas beaucoup et que les vestiges trouvés soient peu nombreux, nous pouvons reconstituer l'ancienne topographie de la région et revivre son histoire.

C'est ainsi qu'à l'emplacement de l'Antikyra d'aujourd'hui on situe l'ancienne Kyparissos, nommée Antikyra d'après Antikyreus, un contemporain et peut-être un ami d'Hercule. En face, à l'est du golfe, se trouve la colline des Saints Théodores avec sa petite église au sommet. Sur la côte ouest de la colline se trouve l'endroit appelé Sidirokafkio, le "Sderofki" d'aujourd'hui. C'est donc ici, et sur les pentes à gauche de la route qui mène d'Aspra Spitia à l'usine, que l'on place Medéon, l'ancienne cité, qui semble avoir existé depuis 2.500 av. J.C.

Au début, elle avait des liens plus étroits avec la Thessalie, comme le montrent les fragments de poterie découverts. Plus tard, à l'époque de la civilisation de la période "moyenne" (1900-1600 av. J.C.) elle subit l'influence de la civilisation de la Grèce du sud, ainsi que témoignent de nombreux vestiges minoens et des tombes mycéniennes. La période qui suivra la portera au comble de sa prospérité, et cela jusqu'au 4ème siècle av. J.C., pour se faire détruire en l'an 346 av. J.C. par Philippe de Macédoine, après la défaite des Phocéens dans la troisième guerre sacrée, comme le rapporte dans son récit "Phocéens" (I' 3, 1-2). La ville a été reconstruite plus tard, comme le témoigne le grand mur qui appartient manifestement à l'époque hellénistique (338-30 av. J.C.), sur les pentes sud et nord-ouest de la colline des Saints Théodores. En tout cas, lorsque Pausanias visita la région (180-160 av. J.C.) il trouva Medéon de nouveau détruite, comme cela ressort de la description d'Antikyra

ἀναμφισβήτητα στην ἑλληνιστικὴ ἐποχὴ (338-30 π.Χ.) Πάντως, ὅταν ὁ Πausanias ἐπεσκέφθη τὴν περιοχὴ (180-160 μ.Χ.) βρῆκε τὸν Medéon ξανά ἐρειπωμένον, ὅπως διαβάζουμε στὰ Φωκικά του (I 36, 6) στὸ σημεῖο ποὺ περιγράφει τὴν Ἀντίκυρα : "... Κεῖται μὲν δὴ ἡ πόλις (ἢ Ἀντίκυρα) κατὰ Medéon τὰ ἐρείπια". Δηλαδή ἡ Ἀντίκυρα εὐρίσκεται ἀπέναντι τῶν ἐρειπίων τοῦ Medéon.

Πρὶν ἀπὸ τὸν Pausanias γνόρισε τὸν Medéon καὶ ὁ Strabon, ὁ ὁποῖος τὸν ὀνομάζει "Φωκικό", γιὰ νὰ τὸν ξεχωρίσει ἀπὸ τὶς ὁμώνυμες πόλεις στὴν Μαλίδα καὶ στὴν Λοκρίδα.

Πρῶτος ἔδωσε συγκεκριμένο ἀρχαιολογικὸ ὕλικὸ γιὰ τὴν τοπογραφία ὁ Γάλλος ἀρχαιολόγος Μπωντουέν, ὁ ὁποῖος ἐδημοσίευσε τὸ 1881 μιὰ ἐπιγραφή, ποὺ εἶχε βρῆ στὴν ἀρχαία Στεῖριν (τὸ σημερινὸ Στεῖρι). Ἐπρόκειτο γιὰ μιὰ συνθήκη γύρω στὸ 200 π.Χ., ὅπου συμφωνοῦσαν ὁ Medéon καὶ ἡ Στεῖρις νὰ συγχωνευθοῦν μὲ πλήρη ἰσότητα, πολιτικὴ καὶ θρησκευτικὴ. Ἡ Στεῖρις θὰ ἦταν ἔδρα τῶν ἀρχῶν, θὰ ἔδινε τὸ ὄνομα τῆς στὴν κοινὴ πολιτεία, ἀλλὰ οἱ παλιῆς λατρεῖες θὰ παρέμεναν οἱ ἴδιες καὶ στὶς δύο πόλεις. Ἡ συνθήκη ἀνήκει στὰ χρόνια ποὺ ἀκολούθησαν τὸ ξαναχτίσιμο τοῦ Medéon καὶ τῶν ἄλλων φωκικῶν πόλεων, μετὰ τὴν καταστροφὴ τοῦ 346 π.Χ.

Ἡ θέσις τῆς ἀκροπόλεως, τοῦ λόφου δηλαδή τῶν Ἁγίων Θεοδώρων, στὴν ἐξοδὸ ἀκριβῶς τῆς κοιλάδας ποὺ κατεβαίνει ἀπὸ τὴν ἀρχαία Στεῖριν, μᾶς ἀφήνει νὰ ὑποθέσουμε πὼς ἡ δεῦτερη πόλις τῆς Συνθήκης, ὁ Medéon, ἄρμοζε νὰ βρίσκεται σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο, ἐπίκειο καὶ φύλακας τοῦ δρόμου ποὺ ὠδηγοῦσε βόρεια. Αὐτὸ πίστευε καὶ ὁ Γερμανὸς ἀρχαιολόγος Λόλλιγκ, ποὺ πέρασε στὰ τέλη τοῦ περασμένου αἰῶνα ἀπὸ τὸ Σιδηροκαφικὸ καὶ διεπίστωσε σειρὰ ἀπὸ κιβωτιόσχημους τάφους, μυκηναϊκῆς κυρίως ἐποχῆς, ἀνοιγμένους ὅμως καὶ συλημένους ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς.

Πρῶτη συστηματικὴ ἀνασκαφὴ ἔκαμε ὁ Γ. Σωτηριάδης, τὸ 1907, στὴν βορειοανατολικὴ πλαγιά τῆς περιοχῆς, ἀπέναντι τοῦ λόφου τῶν Ἁγίων Θεοδώρων, ὅπου τοποθετεῖται ἡ νεκρόπολις τοῦ Medéon. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ προϊστορικὰ καὶ μάλιστα νεολιθικὰ ὄστρακα, βρῆκε μυκηναϊκοὺς καὶ γεωμετρικοὺς τάφους, μέσα ἀπὸ τοὺς ὁποῖους περιμάζεψε πενήντα περίπου μυκηναϊκὰ ἀγγεῖα καθὼς καὶ μυκηναϊκὰ κοσμήματα καὶ ἀγγεῖα γεωμετρικά, ἀρχαῖα καὶ ἑλληνιστικῆς ἐποχῆς. Ὅλα τὰ εὐρήματα τὰ μετέφερε στὸ Μουσεῖο τῆς Χαιρωνείας.

Ἡ δεῦτερη ἀνασκαφὴ ἔγινε τὸν Νοέμβριο τοῦ 1962, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς κατασκευῆς τῶν Ἐργοστασίων Ἀλουμίνας καὶ Ἀλουμινίου. Ὁ δρόμος, ποὺ θὰ ἔνωσε τὸ Ἐργοστάσιο μὲ τὸν οἰκισμὸ τῶν Ἀσπρῶν Σπιτιῶν

(I 36, 6) : "... la ville (Antikyra) se trouve en face des ruines de Medéon".

Strabon, avant Pausanias, connût Medéon et la nomma "Phocéenne" pour la distinguer des villes du même nom en Malis et en Locris.

Le premier qui a fourni du matériel concret sur la topographie a été l'archéologue français Baudouin qui publia en 1881 une inscription qu'il avait trouvée à l'ancienne Styris (le Styri d'aujourd'hui). Elle concerne un traité daté des environs de 200 av. J.C. où Medéon et Styris décidaient de s'unir sur une base d'égalité politique et religieuse totale. Styris devenait le siège des pouvoirs publics et donnait son nom à la double cité, mais les croyances anciennes demeuraient les mêmes dans les deux cités. Ce traité date de l'époque qui a suivi la reconstruction de Medéon et des autres villes phocéennes, après le désastre de 346 av. J.C.

La position de l'Acropole, c'est-à-dire de la colline des Saints Théodores, exactement à la sortie de la vallée qui descend de l'ancienne Styris, nous laisse supposer que la seconde ville du traité, Medéon, devait se trouver à cet endroit, port et gardien de la route qui menait vers le nord. C'est ce que soutenait l'archéologue allemand Lolling, qui passa à la fin du siècle dernier à Sidirokafkio et constata l'existence d'une série de tombes, d'époque principalement mycénienne, malheureusement ouvertes et pillées par les paysans.

C'est G. Sotiriades qui fit la première excavation systématique en 1907, sur la côte nord-est de la région, en face de la colline des Saints Théodores, site de la nécropole de Medéon. En dehors des vestiges préhistoriques, notamment néolithiques, qu'il découvrit, il trouva des tombes mycéniennes et géométriques, d'où il récolta environ cinquante vases mycéniens, des bijoux mycéniens et des vases géométriques, archaïques, et hellénistiques. Il transporta l'ensemble de ses découvertes au musée de Chéronée.

La seconde série de fouilles fût opérée en novembre 1962, à l'occasion de la construction des usines d'alumine et d'aluminium. La route qui devait relier l'usine à la cité d'Aspra Spitia passait entre la colline des Saints Théodores et la nécropole. Immédiatement une équipe dirigée par Mlle J. Constantinou, éphore des antiquités de Phocide à laquelle se sont joints MM. Salviat et Watin, membres de l'École Française d'Archéologie et soutenue par l'aide économique, matérielle et technique de notre société, commença ses fouilles à deux endroits : à l'endroit où l'usine allait être construite et sur le site de la nécropole, à l'ouest des tombes de G. Sotiriades. Au premier endroit fût mise à jour la plus grande partie d'une église byzantine du IIème siècle, de la même époque que le monastère d'Ossios Loucas, avec ses

θά περνούσε ανάμεσα στο λόφο τῶν Ἀγίων Θεοδώρων καὶ τὴν νεκρόπολι. Ἀμέσως λοιπὸν ἓνα συνεργεῖο μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν διδα I. Κωνσταντίνου, Ἔφορο Ἀρχαιοτήτων Φωκίδος καὶ τοὺς κ.κ. Σαλβιά καὶ Βατέν, μέλη τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, καὶ μὲ τὴν οικονομική, ὕλική καὶ τεχνική βοήθεια τῆς δικῆς μας Ἑταιρείας, ἄρχισε τὶς ἀνασκαφές σὲ δύο σημεῖα : στὸ μέρος ἀνεγέρσεως τοῦ Ἐργοστασίου καὶ στὴ θέσι τῆς νεκροπόλεως, δυτικὰ ἀπὸ τοὺς τάφους τοῦ Γ. Σωτηριάδη. Στὸ πρῶτο σημεῖο ἦλθε στὸ φῶς κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος μιὰ βυζαντινὴ ἐκκλησία τοῦ 11ου μ.Χ. αἰῶνος, σύγχρονη δηλαδὴ μὲ τὸ καθολικὸν τῆς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Λουκά, μὲ τοιχογραφίες, μαρμάρινες ἐπιστρώσεις, κιονόκρανα καὶ στηθαῖα, καθὼς ἐπίσης καὶ 80 τεμάχια ἀργυρῶν νομισμάτων τῆς μεσαιωνικῆς ἐποχῆς.

Στὸ δεῦτερο σημεῖο βρέθηκαν καινούργιοι τάφοι διαφόρων ἐποχῶν τοῦ 3ου καὶ 2ου π.Χ. αἰῶνος. Δυὸ τάφοι μυκηναϊκοί, ἐξαιρετικὰ πλούσιοι σὲ κεραμικά (ἄγγεῖα μὲ προεξοχές, ἀλαβάστρινα πιάτα), καθὼς ἐπίσης φακοειδεῖς σφραγίδες, κοσμήματα ἀπὸ κεχρμπάρι, ἀπὸ γυαλί ζωγραφισμένο, ἀπὸ ὀρείχαλκο καὶ ἀπὸ χρυσάφι, καὶ γυναικεῖα εἰδῶλα σὲ σχῆμα Ψ καὶ Φ. Οἱ πολυάριθμοι γεωμετρικοὶ τάφοι εἶναι σὲ αὐστηρὸ γεωμετρικὸ σχῆμα τοῦ 8ου π.Χ. αἰῶνος. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς εἶναι τάφοι ἀποτεφρώσεως, μέσα στοὺς ὁποίους ἔσπαζαν τὰ διάφορα ἀφιερῶματα, πρὶν νὰ κάψουν τὸν νεκρό. Μέσα στοὺς τάφους αὐτῆς τῆς ἐποχῆς βρέθηκαν μερικὰ ἄγγεῖα ὀλόκληρα καθὼς καὶ κοσμήματα ἀπὸ ὀρείχαλκο καὶ σίδηρο, ποὺ φοροῦσαν οἱ γυναῖκες πρὶν ἀπὸ τὸν ἐνταφιασμό. Βρέθηκαν ἐπίσης πολλοὶ ἀρχαῖοι τάφοι, στοὺς ὁποίους ὑπερισχύουν τὰ κορινθιακὰ ἀντικείμενα. Καὶ πάρα πολλοὶ τάφοι τῆς ἑλληνιστικῆς ἐποχῆς μὲ ἄφθονα ἄγγεῖα καὶ ὀρειχάλκινα νομίσματα μέσα στὸ στόμα τῶν νεκρῶν. Φαίνεται ὅτι ἡ κατοίκησις ὑπῆρξε λιγώτερο πυκνὴ κατὰ τὸν 5ο καὶ στὴν ἀρχὴ τοῦ 4ου π.Χ. αἰῶνος καὶ μοιάζει νὰ διακόπτεται ἀπὸ τὸν 2ο π.Χ. αἰῶνα.

Ἀπὸ τὰ πολυάριθμα συντρίμια μινωϊκῶν ἄγγείων γκρίζου χρώματος, μὲ ἀμυδρὲς ζωγραφιές, ἀπὸ τὰ ἀκατέργαστα βάζα καὶ ἀπὸ τὰ συντρίμια ἄγγείων ἀπὸ διαφανῆ λίθο, μποροῦμε νὰ συμπεράνουμε ὅτι ὑπῆρξε μία σημαντικὴ ἐγκατάστασις κατὰ τὴν μεσοελλαδικὴ ἐποχὴ, παρ' ὅλον ὅτι δὲν βρέθηκε κανένας τάφος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ἐπάνω στὴν Ἀκρόπολι (στὸν λόφο τῶν Ἀγίων Θεοδώρων) καὶ πίσω ἀπὸ τὸν προμαχῶνα, ἦλθε στὸ φῶς μιὰ πλούσια στρωματογραφία τῆς δευτέρας πρὸ Χριστοῦ χιλιετηρίδος σὲ μιὰ τομῆ, καμωμένη τυχαῖα ἀπὸ χωρικοὺς γιὰ τὴν κατασκευὴ δρόμου. Τὸ σημεῖο ὅμως αὐτὸ βρισκόταν ἔξω ἀπὸ τὴν ζώνη τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑταιρείας κι' ἔτσι ἡ ἀνασκαφὴ ἀνεβλήθη.

fresques, ses revêtements de marbre et ses colonnes, ainsi que 80 pièces de monnaies en argent de l'époque médiévale.

Au second endroit on trouva des nouvelles tombes du 3ème et du 2ème siècle av. J.C. Deux tombes mycéniennes s'avèrent très riches en poteries (vases, assiettes en albâtre), en sceaux, en bijoux en ambre ou en verre peint, en bronze ou en or, et des figurines d'idoles féminines en forme de Ψ et de Φ.

Les nombreuses tombes géométriques ont une forme strictement géométrique du 8ème siècle av. J.C. Plusieurs d'entre elles sont des tombes de crémation où l'on brisait les différentes offrandes avant d'incinérer le défunt. Des tombes archaïques, où prédominaient des objets corinthiens, furent également découvertes. Il faut inclure aussi les nombreuses tombes hellénistiques avec leurs vases et leurs pièces de monnaie en bronze dans la bouche des morts. Il semble que l'endroit était moins habité vers le 5ème et au début du 4ème siècle av. J.C. et aucune trace de vie n'existe à partir du 2ème siècle av. J.C.

Malgré l'absence de tombes de cette période, on peut déduire, à partir des nombreux débris de vases minoens gris avec de légers dessins, de vases primitifs et des débris de vases en pierre transparente, qu'il y avait sur ce site une importante agglomération à l'époque mésohelladique.

Sur l'Acropole, derrière les remparts (sur la colline des Saints Théodores), a été mise à jour une belle fresque du deuxième millénaire av. J.C. Cette découverte a été faite par hasard, lors de la construction d'une route par des paysans. Comme l'endroit se trouvait en dehors de la zone des travaux de la Société, les fouilles ont été remises à plus tard.

Le visiteur qui montera aujourd'hui sur la colline des Saints Théodores trouvera facilement une grande partie de la muraille qui cernait l'Acropole, ainsi que d'autres fortifications secondaires sur la pente ouest, et un réservoir en pierre se trouvant presque au sommet de la colline. Lorsqu'il traversera la route asphaltée pour aller en face, et grimpera quelques mètres sur la pente, il rencontrera les tombes que la pioche de l'archéologue a ouvertes, sans toutefois leurs précieux trésors qui ont été minutieusement recueillis.

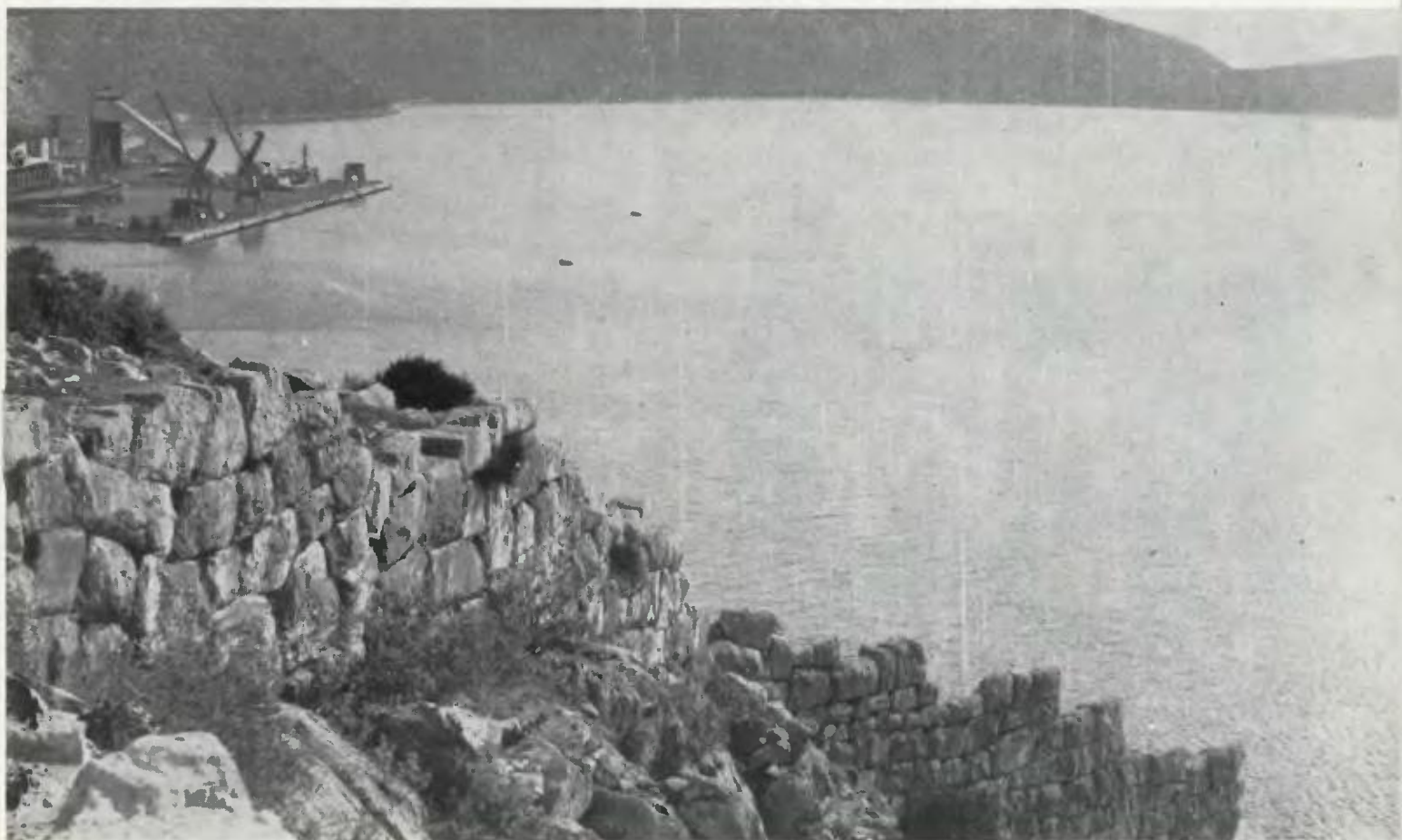
Des fouilles mineures ont été faites sur la partie nord d'Aspra Spitia, du côté des habitations Pro-kat. Ainsi furent découverts quelques vestiges d'un complexe de bâtiments de l'époque romaine construits avec les matériaux d'un temple de la région, probablement celui d'Antikyra. On a découvert également de nombreux débris de vases et quelques pièces de monnaie du 2ème siècle av. J.C.

Γεωμετρική οίνοχόη.
Vase géométrique.

Εἰδωλα μυκηναϊκῆς ἐποχῆς.
Figurines d'idoles mycéniennes.

Τμήμα τοῦ ἰσοδομικοῦ τείχους ἐπὶ τῆς Ν.Δ. πλευρᾶς τοῦ λόφου τῶν Ἁγ. Θεοδώρων. Στὸ βάθος ἀριστερὰ διακρίνεται τὸ λιμάνι τοῦ ἐργοστασίου μας.

Une partie de la muraille sud-ouest de la colline de St. Théodore. On voit au fond le port de notre usine.

Σήμερα ο επισκέπτης που θ' ανεβή στον λόφο των Αγίων Θεοδώρων θα βρή εύκολα ένα μεγάλο τμήμα του ισοδομικού τείχους, που έζωνε την Ακρόπολη, καθώς επίσης άλλους μικρότερους αντιληπτικούς τοίχους στη δυτική πλαγιά και μιὰ στέρνα λίθινη στην κορυφή σχεδόν του λόφου. Σάν θα περάση δε' απέναντι από τον ασφαλτοστρωμένο δρόμο και ανεβή λίγα μέτρα στην πλαγιά, θα συναντήση ανοιχτούς τους τάφους που ξεσκέπασε ή αρχαιολογική σκαπάνη, χωρίς φυσικά τους πολύτιμους θησαυρούς που μαζεύτηκαν με επιμέλεια.

Μικρές αρχαιολογικές έρευνες έγιναν και στη βορεινή πλευρά των Ασπρων Σπιτιών στην θέσι των κατοικιών ΠΡΟ-ΚΑΤ. Έτσι βρέθηκαν μερικά υπολείμματα ενός συμπλέγματος κτιρίων της ρωμαϊκής εποχής κατασκευασμένου από υλικά κάποιου ιερού της περιοχής, πιθανώς της Αντικύρας. Βρέθηκαν επίσης πολυάριθμα συντρίμια αγγείων και μερικά νομίσματα του 2ου π.Χ. αιώνας.

Απέναντι από τον Μεδεώνα, στην δυτική πλευρά του κόλπου, βρίσκεται ή αρχαία Αντίκυρα, στη θέσι περιπού του σημερινού χωριού. Την συνάντησε ο Πανσανίας κατερχόμενος από την Αμβροσσον, τὸ σημερινὸν δηλαδή Δίστομον. Την περιγράφει στὰ "Φωκικά" του (I 36, 6-10) από τὰ ὁποῖα αντιγράφομε τὰ ἐξῆς :
"... Εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν Ἀντικυρέων ὑπάρχουν χάλκινοι ἀνδριάντες, εἰς δὲ τὸν λιμένα μικρὸν ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶνος, κτισμένον μὲ ἀκατεργάστους λίθους· τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ἱεροῦ ἔχει ἀμμοκονίαν. Τὸ ἄγαλμα εἶναι χάλκινον, εἰς στάσιν ὀρθίαν καὶ μὲ τὸν ἕνα πόδα στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ δελφίνος· τὴν πρὸς τὴν πλευρὰν αὐτὴν χεῖρα τὴν ἔχει εἰς τὸν μηρόν, μὲ τὴν ἄλλην δὲ κρατεῖ τρίαιναν. Πέραν ἀπὸ τὸ γυμναστήριον, ὅπου ἔχουν κτίσει καὶ τὰ λουτρά, ὑπάρχει ἄλλον ἀρχαῖον γυμναστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον ἔχει στηθῆ χάλκινος ἀνδριάς. Ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιγραφή λέγει ὅτι ὁ παγκρατιαστὴς Ξενόδαμος ἀπὸ τὴν Ἀντίκυρα ἐκέρδισεν Ὀλυμπιακὴν νίκην εἰς τὸ παγκράτιον ἀνδρῶν... κατὰ τὴν διακοσιοστὴν ἑνδεκάτην ὀλυμπιάδα (67 π.Χ.)... Ὑπεράνω τῆς ἀγορᾶς ὑπάρχει ἐντὸς φρέατος πηγὴ ὕδατος... Ὅχι πολὺ ὑψηλότερον ἀπὸ τὸ φρέαρ ἔχει κατασκευασθῆ μὲ προχείρους λίθους ἕνα μνήμα· λέγουσι ὅτι ἐδὼ ἐνεταφιάσθησαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰφίτου, ἐκ τῶν ὁποῖων ὁ ἕνας ἐσώθη ἀπὸ τὴν Τροίαν καὶ ἀπέθανεν εἰς τὴν πατρίδα του, ὁ δὲ ἄλλος, ὁ Σχεδῖος ἀπέθανεν μὲν εἰς τὴν Τροίαν, καθὼς λέγουσι, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τὰ ὀστέα μετεκομίσθησαν εἰς τὴν πατρίδα του".

Στὴν τόσο παραστατικὴ περιγραφή τοῦ Πανσανία γιὰ τὴν Ἀντίκυρα δὲν ἔχουμε παρὰ νὰ προσθέσουμε τὴ λύπη μας ποὺ δὲν βρέθηκαν ἀκόμη τὰ οἰκονομικὰ μέσα γιὰ μιὰ συστηματικὴ ἀρχαιολογικὴ έρευνα ποὺ θὰ ἔφερνε στὸ φῶς ἀνεκτίμητους ἴσως θησαυρούς.

En face de Medéon, à l'ouest du golfe à l'emplacement approximatif du village actuel, se trouvait l'ancienne Antikyra. Pausanias, l'a trouvée en venant d'Amvryssos, le Distomon d'aujourd'hui. Il l'a décrite dans son récit "Phocéens" (I 36, 6-10) où l'on peut lire :

"... On trouve dans l'agora d'Antikyra des statues en bronze, et un petit temple de Neptune dans le port, bâti en pierre brute et crépi à l'intérieur. La statue en bronze est verticale; un de ses pieds repose sur le dauphin sacré; la main qui se trouve du même côté repose sur la hanche, tandis que l'autre tient un trident. Au delà du gymnase où ont été bâtis les bains, se trouve un autre ancien gymnase où a été érigée une statue en bronze. L'inscription du socle dit que le pancratiaste Xénodamos d'Antikyra, avait gagné une victoire olympique au pancrace masculin à la 211ème olympiade (67 av. J.C.) ... Au dessus de l'agora on trouve une source au fond d'un puits... un tombeau construit avec des matériaux provisoires se trouve un peu plus haut; on dit que les fils d'Ifitos y sont enterrés, l'un étant décédé dans sa patrie après être rentré de Troie et l'autre, Schedios, étant décédé à Troie d'où ses os furent ramenés chez lui".

On ne peut ajouter à cette description tellement imagée d'Antikyra faite par Pausanias que notre tristesse de constater que les moyens financiers n'ont pas encore été trouvés pour une fouille systématique qui mettrait au jour des trésors sans doute inestimables. On n'a trouvée jusqu'ici que la statue d'Artemis dans le temple du même nom, à "Kefali", en face d'Antikyra. Des paysans ont également trouvé, par hasard, des pièces d'or, des tuiles peintes en rouge vif ainsi que quelques inscriptions. En ce qui concerne la statue de Neptune, elle doit se trouver quelque part entre Antikyra et Saint Isidore.

L'ancienne Antikyra était célèbre non seulement pour le rôle qu'elle a joué dans les guerres phocéennes, mais aussi pour une herbe médicinale qui poussait dans les montagnes avoisinantes, l'ellébore. L'ellébore était très connu dans l'antiquité comme remède aux troubles gastriques et à la folie. Ses racines étaient de deux sortes : noires, qu'on utilisait comme purgatif, et blanches, qui servaient d'émétique.

Peu à peu l'ellébore vint à signifier "herbe de la folie" et lorsque les anciens disaient "il est bon pour Antikyra, pour l'ellébore", ils entendaient "il est fou à lier". On raconte en tout cas que Antikyreus réussit à guérir la folie d'Hercule avec l'ellébore.

Aujourd'hui les gens du pays appellent l'ellébore «skarfi». Ils l'utilisent pour guérir leurs animaux ainsi que les maux de dents : un bout de skarfi, grand comme la

Μέχρι σήμερα δέν βρέθηκε παρά τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀρτέμιδος στὸ ὁμώνυμο ἱερό, ἀπέναντι τῆς σημερινῆς Ἀντικύρας, στὴ θέσι "Κεφαλή". Ἐχουν ἐπίσης βρεθῆ τυχαῖα ἀπὸ χωρικοὺς χρυσᾶ νομίσματα καὶ κεραμίδια βαμμένα κατακόκκινα, καθὼς ἐπίσης καὶ μερικὲς ἐπιγραφές. Τὸ ἄγαλμα δὲ τοῦ Ποσειδῶνος πρέπει νὰ βρίσκεται κάπου μεταξὺ Ἀντικύρας καὶ Ἀγίου Ἰσιδώρου.

Ἡ ἀρχαία Ἀντίκυρα ἦταν ὀνομαστή ὄχι μόνο γιὰ τὸν ρόλο ποὺ ἔπαιξε στοὺς φωκικοὺς πολέμους, ὅσο καὶ γιὰ ἓνα ἱαματικὸ βότανο, ποὺ φύτρωνε στὰ γύρω βουνά, τὸν ἐλλέβορο. Ὁ ἐλλέβορος ἦταν πασίγνωστος στὸν ἀρχαῖο κόσμο σάν φάρμακο γιὰ τὰ γαστρικά καὶ γιὰ τὴν τρέλλα. Οἱ ρίζες του ἦταν δύο εἰδῶν : Μαῦρες, τίς ὁποῖες χρησιμοποιοῦσαν σάν καθαρτικὸ τῆς κοιλιᾶς καὶ λευκές, οἱ ὁποῖες προκαλοῦσαν ἐμετό. Σιγὰ-σιγὰ ὁ ἐλλέβορος κατήντησε νὰ σημαίνει "τρελλό-χορτο" καὶ οἱ ἀρχαῖοι ὅταν ἔλεγαν "εἶναι γιὰ τὴν Ἀντίκυρα, γιὰ ἐλλέβορο" ἐννοοῦσαν ὅτι ἦταν τρελλὸς γιὰ δέσιμο. Λένε μάλιστα, ὅτι ὁ Ἀντικυρεὺς κατῶρθωσε νὰ γιαιτρέψη τὴν μανία τοῦ Ἡρακλέους μὲ ἐλλέβορο.

Σήμερα τὸν ἐλλέβορο οἱ ντόπιοι τὸν ὀνομάζουν "σκάρφη". Χρησιμοποιεῖται στὰ ἄρρωστα ζῶα καθὼς ἐπίσης καὶ στὰ . . . χαλασμένα δόντια : Ἐνα κομματάκι σκάρφη, ὅσο ἡ μύτη τοῦ μολυβιοῦ, ὅταν μπῆ στὴν τρύπα ἑνὸς χαλασμένου δοντιοῦ, θὰ τὸ ἀπονεκρώσει καὶ τὸ δόντι θὰ τριφτῆ. Προσοχὴ ὅμως. Σὲ μεγαλύτερη δόση ἡ σκάρφη προκαλεῖ τὸν θάνατο.

Τελειώνοντας τὴν ἱστορικὴ ἀναδρομὴ, ἄς δοῦμε καὶ τὴν βίλλα Ζουϊσάνς, τὸ μοναδικὸ κτίσμα, ποὺ διατηρήθηκε στὰ Ἀσπρα Σπίτια, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐκκλησιά τῆς Ἀναλήψεως. Ἡ βίλλα λοιπὸν χτίστηκε ἀπὸ τὸν Νικόλαο Μέγα καὶ τὴν σύζυγό του Μαρία, τὸ γένος Γαλάνη, συγγενὴ τοῦ φημισμένου πολιτικοῦ Τρικούπη, τὸ ἔτος 1917.

Ὁ Νικόλαος Μέγας ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς σημαντικοὺς προύχοντας τῆς Λειβαδιᾶς καὶ ἡ σύζυγός του μία ἀπὸ τίς λίγες ποὺ γνώριζαν τὴ Γαλλικὴ γλῶσσα (γι' αὐτὸ ἄλλωστε ἔδωσε καὶ στὴ βίλλα τὸ ὄνομα Ζουϊσάνς, ποὺ στὰ γαλλικὰ θὰ πῆ "Ἀπόλαυσις"). Ἀπὸ τὸ 1913 περνοῦσαν συχνὰ διακοπὲς στὰ Ἀσπρα Σπίτια ἐρχόμενοι ἀπὸ τὴν Λειβαδιά μὲ τὴν ἄμαξά τους καὶ ἀπὸ τὸ 1920-1922 μὲ τὸ . . . αὐτοκίνητό τους.

Ἡ βίλλα γνώρισε δόξες μὲ τίς λαμπρὲς γιορτὲς καὶ τὰ ἐξαισία βραδυνά ποὺ διοργάνωνε τὸ ζεῦγος Μέγα πρὸς τιμὴν τῶν πιὸ σημαντικῶν φιλοξενουμένων.

Πηγές : Πανσανίου "Φωκικά" — Ἐγγραφα Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς — Ἄρθρο τῆς Β. Χατζημηγάλη στὸ "Βῆμα" τῆς 23.12.1962 — Ἐγκυκλοπαιδικὰ λεξικά — Προφορικὲς ἀφηγήσεις ἐντοπίων, κ.ἄ.

pointe d'un crayon, placé dans le trou d'une dent gâtée, tue la douleur. Mais attention : Une dose plus forte de skarfi provoque la mort!

On ne peut pas terminer cette promenade dans le passé historique sans regarder la villa "Jouissance", la seule bâtisse qui ait été conservée à Aspra Spitia, à part l'église de l'Assomption. Cette villa a été construite par Nicolas Mégas et sa femme Marie, née Galani, parente de l'homme politique célèbre Tricoupis, en 1917.

Nicolas Mégas était un des principaux notables de Lévia et sa femme une des rares personnes qui connaissaient le français (c'est pourquoi d'ailleurs elle donna à la villa un nom français). Depuis 1913 ils passaient souvent leurs vacances à Aspra Spitia où ils venaient de Lévia en carrosse et, depuis 1920-1922, en . . . automobile.

La villa connût alors des jours de gloire avec les fêtes brillantes et les merveilleuses soirées qu'organisaient les Mégas en l'honneur de leurs plus importants invités.

Sources :

"Phocéens" de Pausanias.

Manuscripts de l'École Française d'Archéologie.

Article de B. Hatzimichali dans "VIMA" (23.12.1962) Encyclopédies.

Récits verbaux des gens du pays, etc.

Μεσοελλαδικὸς τάφος.

Tombe mésohelladique.

Στιγμιότυπο από τὸ κόψιμο τῆς πίττας στὸ
χημικὸ ἐργαστήριο.

La fête du gâteau de Noël au Laboratoire.

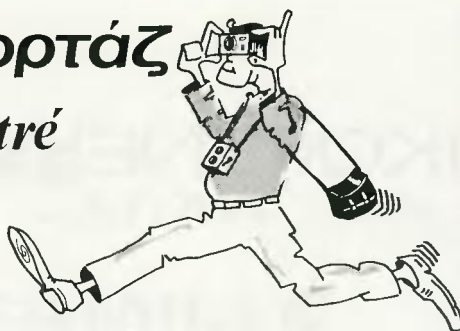
Ειρηνικὴ συνύπαρξις βιομηχανίας καὶ γεωργίας. Μάζεμα
τῶν ἑλῶν στὸ ἐργοστάσιο μὲ φόντο τὶς δεξαμενὲς ἀπο-
συνθέσεως.

Coexistence... pacifique de l'industrie et de l'agriculture.
Récolte des olives dans l'usine à proximité des décomposeurs.

Τό φωτο-ρεπορτάζ

le reportage illustré

Δεξιά: Εικόνες από της όμορφη γιορτή της διανομής δώρων εκ μέρους της Έταιρείας, στα παιδιά των εργαζομένων, με την παρουσία του κ. LANSELLE.

A droite : Photos prises au cours de la belle fête de la distribution des cadeaux par la Société aux enfants du personnel avec M. LANSELLE leur adressant les vœux de la Société.

Ό Γάλλος Γερουσιαστής κ. GROS με τους κ. κ. MAZAS και DAVID στο τμήμα ηλεκτρολύσεως.

Le sénateur M. GROS avec MM. MAZAS et DAVID à l'électrolyse.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ...

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ ΠΡΟΩΘΕΙ...

Στο χωριό μας, κατά τους τελευταίους μήνες του '66 και τους πρώτους του '67, παρατηρήθηκε μιá έντονη δραστηριότητα στον ...προγραμματισμό μελλοντικών οικογενειών, την δημιουργία νέων και την αύξηση των μελών των ήδη ύπαρχουσών.

Παραθέτομε λοιπόν, χρονολογικώς και εν είδει απόλογισμού, όλα τα εύτυχη συμβάντα, μαζί με τις ευχές μας γιά την συνέχιση της δραστηριότητας αυτής και κατά τους προσεχείς μήνες.

ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΤΗΚΑΝ

- 1.1.67 Ο κ. Κων. Σοφολόγης, Έργοδηγός Άλουμνίου, και ή δις Φούλα Στεφανοπούλου, εξ Άραχόβης.
- 11.2.67 Ο κ. Νικ. Άλμπέρτης, τής Ήλεκτρολογικής Ύπηρεσίας, και ή δις Μαρίνα Δαρμη, του Γραφείου Προσωπικού.

ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΚΑΝ

- 20.11.66 Ο κ. Παν. Καραγκίκας, του Χυτηρίου και ή δις Ιωάννα Καπερώνη.
- 26.11.66 Ο κ. Θεόδωρος Σουλτανάκης, υιός του κ. Παντ. Σουλτανάκη, του Συνεργείου, και ή δις Ειρήνη Σίφη.
- 27.11.66 Ο κ. Διον. Μαρουδάς, του Άλουμνίου, και ή δις Ντέπη Μανιατοπούλου.
- 4.12.66 Ο κ. Δήμος Καρατζός, τής Ύπηρεσίας Οικισμού και ή δις Έλενη Σκόνδρα.
- 10.12.66 Ο κ. Γεώργ. Μπεγιάργης, Έργοδηγός Ήλεκτρολόγος και ή δις Βιργινία Άγαπητού.
- 25.12.66 Ο κ. Κων. Δέλιος, τής Ύπηρεσίας Συντηρήσεως και ή δις Νικολίτσα Νικολαΐδη.
- 26.12.66 Ο κ. Κων. Δασύρας, του Χημικού Έργαστηρίου και ή δις Καίτη Πανουργιά, τής Γεν. Άποθήκης.
- 7.1.67 Ο κ. Στέφ. Νικολαΐδης, τής Ύπηρεσίας Συντηρήσεως και ή δις Άγγελική Χατζηδάκη.
- 8.1.67 Ο κ. Σταμ. Σμυρνιώτης, Έργοδηγός Άλουμνίου και ή δις Άσημούλα Περγίκη.
- 12.2.67 Ο κ. Άθαν. Άθανασοκόπουλος, Μηχανικός Άλουμνίας και ή δις Σαπφώ Τριανταφυλίδου.

ΑΠΕΚΤΗΣΑΝ

- 5.11.66 Γυιό. Ή κ. και ό κ. ANDRE MAGNE, Γόν όνομασαν PIERRE.
- 7.11.66 Κόρη. Ή κ. και ό κ. Π. Γιαννάκης των Ήλεκτροδίων.

- 8.11.66 Γυιό. Ή κ. και ό κ. Α. Πουρνάρας, τής Ύπηρε. Συντηρήσεως.
- 17.11.66 Κόρη. Ή κ. και ό κ. Μ. Μυστρομανώλης, τής Ήλεκτρ. Ύπηρεσίας.
- 27.11.66 Γυιό. Ή κ. και ό κ. Σπ. Άσπρέας, Μηχ. Ύπηρε. Συντηρήσεως.
- 5.12.66 Κόρη. Ή κ. και ό κ. VICTOR LELEWICH, Άρχιεργοδηγός Άλουμνίου. Τήν όνόμασαν JOCELYNE.
- 7.12.66 Γυιό. Ή κ. και ό κ. Γ. Κόλλιας τής Άλουμνίας.
- 15.12.66 Κόρη. Ή κ. και ό κ. Στ. Παπαδημητρίου, των Ήλεκτροδίων.
- 24.12.66 Κόρη. Ή κ. και ό κ. Θ. Πολυμερόπουλος, τής Ήλεκτρ. Ύπηρεσίας.
- 27.12.66 Γυιό. Ή κ. και ό κ. Ίω. Λεφόπουλος, Έργοδηγός Άλουμνίου.
- 28.12.66 Γυιό. Ή κ. και ό κ. Μ. Κοσμάδης, τής Ήλεκτρ. Ύπηρεσίας.
- 1. 1.67 Κόρη. Ή κ. και ό κ. Π. Λιλιάκος, τής Ήλεκτρ. Ύπηρεσίας.
- 1. 1.67 Γυιό. Ή κ. και ό κ. Ίω. Σκόνδρας, του Χυτηρίου.
- 3. 1.67 Κόρη. Ή κ. και ό κ. Ίω. Άποστολάκης, τής Άλουμνίας.
- 16. 1.67 Γυιό. Ή κ. και ό κ. Γ. Μπαμπάς, του Άλουμνίου.
- 31. 1.67 Κόρη. Ή κ. και ό κ. HENRI NOYER, Τήν όνόμασαν NATHALIE.
- 1. 2.67 Γυιό. Ή κ. και ό κ. Γρ. Πούφτης, των Ήλεκτροδίων.
- 6. 2.67 Κόρη. Ή κ. και ό κ. Γ. Δορίζας, Έργοδηγός Άλουμνίας.

Στις 10 Δεκεμβρίου τήν επίσκεψη του κ. MONSAIN-GEON, Μέλους του Διοικ. Συμβουλίου τής Έταιρείας.

Στις 15 Δεκεμβρίου τήν επίσκεψη τής Σχολής Πολέμου.

Στις 18 Ίανουαρίου τήν επίσκεψη του Γάλλου Γερουσιαστού κ. GROS, Προέδρου των Άποδήμιων Γάλλων.

Στις 27 Ίανουαρίου τήν επίσκεψη όμάδος Χημικών Μηχανικών και Μεταλλειολόγων-Μεταλλουργών, εκ των συμμετασχόντων εις τό Πανελλήνιο Συνέδριο, που έγινε στην Άθήνα, στο Ίδρυμα Εύγενίδου.

Στις 28 Ίανουαρίου τήν επίσκεψη του Γάλλου Πρεσβευτού καθώς και του κ. ΣΕΡΠΙΕΡΗ, Μέλους του Διοικ. Συμβουλίου τής Έταιρείας, μετα τής συζήτησής του.

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Στις 15 Φεβρουαρίου εργαζόμαστε στην Έταιρεία 902 άτομα, Έλληνες και Γάλλοι.

και διαμείναμε	35 στην Άθήνα
	724 στα Άσπρα Σπίτια
	26 στον Άγιο Νικόλαο
	34 στην Άντίκυρα
	5 στο Δίστομο
	62 στο Κυριάκι
	και 16 στο Στεΐρι.

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ

Μέχρι σήμερα ή Έταιρεία έχει κατασκευάσει τις εξής κατοικίες :

— Άσπρα Σπίτια : 688 μονοκατοικίες και 48 όμοιατι έργωνιδων. (Δέν λογαριάζεται, βεβαια, τό Έμπορικό Κέντρο, ή Τράπεζα και τό Σχολείο).

— Άγιος Νικόλαος : 28 μονοκατοικίες και 10 BUNGALOWS. Ήπι πλέον τα κτίρια τής Λέσχης και του Ίατρείου.

Ο ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ

Σμφωνα με μιá ανεπίσημη άπογραφή ό πληθυσμός των Άσπρων Σπιτιών άνέρχεται σε 1990 κατοίκους και του Άγίου Νικολάου σε 113.

Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ 1966

Άλουμίνα (άνδροσ)	73.000 τόννοι
Άλουμίνοιον	37.000 τόννοι
Ήλεκτρόδια (άνοδοι)	22.150 τόννοι

ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

ΜΙΑ ΔΙΑΛΕΞΙ

Τήν Πέμπτη 9.2.67 ό Διαθιντής του Δημοτικού Σχολείου Άσπρων Σπιτιών κ. Κατωπόδης έδωσε διάλεξη με θέμα "ΨΥΧΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΙ ΖΩΗ".

ΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΑΙ ΜΑΣ

Κατά τό περισμηνο τρίμηνο τό Έργοστάσιό μας δέχτηκε :

NOUVELLES DE LA FAMILLE

NOTRE COMMUNAUTÉ SE DÉVELOPPE

Durant la fin de 1966 et le début de 1967 une activité accrue a été remarquée dans notre communauté, dans le domaine de la création de nouveaux foyers et l'augmentation des membres des familles existantes.

Nous citons, chronologiquement tous les heureux événements, avec nos meilleurs souhaits pour que cette activité continue.

FIANÇAILLES

1. 1.67 M. Constantin Sophologis, Agent Maîtrise Aluminium, et Mlle Foula Stéphanopoulou, d'Arachova, ont échangé une promesse solennelle de mariage.
11. 2.67 M. Nicolas Albertis, du Service Électrique, et Mlle Marina Darmi, du Bureau du Personnel, ont échangé une promesse solennelle de mariage.

MARIAGES

- 20.11.66 M. Panayotis Karagioukas, de la Fonderie, a épousé Mlle Ioanna Kaperoni.
- 26.11.66 M. Theodoros Soultanakis, fils de M. Pant. Soultanakis, de l'Atelier, a épousé Mlle Irini Sifi
- 27.11.66 M. Dion. Maroudas, du Service Aluminium, a épousé Mlle Depy Maniatopoulou.
- 4.12.66 M. Dimos Karouzos, du Service Cités, a épousé Mlle Eleni Skondra.
- 10.12.66 M. George Begiorgis, Agent Maîtrise électricien, a épousé Mlle Virginie Agapitou.
- 25.12.66 M. Const. Delios, du Service Entretien, a épousé Mlle Nicolitsa Nicolaïdes.
- 26.12.66 M. Const. Dasyras, du Laboratoire, a épousé Mlle Ketty Panourgia du Magasin Général.
7. 1.67 M. Steph. Nicolaidis, du Service Entretien, a épousé Mlle Angeliki Hatzidaki.
8. 1.67 M. Stam. Smyrniotis, Agent Maîtrise Aluminium, a épousé Mlle Assimoula Perdiki.
12. 2.67 M. Athan. Athanassacopoulos, Ingénieur Alumine, a épousé Mlle Sappho Triantafyllidou.

NAISSANCES

- 5.11.66 M. et Mme André Magne annoncent la naissance de leur fils Pierre.
- 7.11.66 M. P. Giannakis, du Service Électrodes, et Mme font part de la naissance de leur fille.
- 8.11.66 M. A. Pournaras, du Service Entretien, et Mme font part de la naissance de leur fils.
- 17.11.66 M. Mastromanolis, du Service Électricité, et Mme font part de la naissance de leur fille.
- 27.11.66 M. Sp. Aspréas, Ingénieur du Service Entretien, et Mme font part de la naissance de leur fils.
- 5.12.66 M. Victor Lelewitz, contremaître Aluminium, et Mme annoncent la naissance de leur fille Jocelyne.
- 7.12.66 M. G. Collias, du Service Alumine, et Mme font part de la naissance de leur fils.
- 15.12.66 M. St. Papadimitriou, du Service Électrodes, et Mme font part de la naissance de leur fille.
- 24.12.66 M. Th. Polymeropoulos, du Service Électrique, et Mme font part de la naissance de leur fille.
- 27.12.66 M. I. Lefopoulos, Agent Maîtrise Aluminium, et Mme font part de la naissance de leur fils.
- 28.12.66 M. Cosmidis, du Service Électrique, et Mme font part de la naissance de leur fils.
1. 1.67 M. P. Lilakos, du Service Électrique, et Mme font part de la naissance de leur fille.
1. 1.67 M. I. Skondras, de la Fonderie, et Mme font part de la naissance de leur fils.
3. 1.67 M. I. Apostolakis, du Service Alumine, et Mme font part de la naissance de leur fille.
16. 1.67 M. G. Babas, du Service Aluminium, et Mme annoncent la naissance de leur fils.
31. 1.67 M. Henri Noyer, du Service Électrique, et Mme annoncent la naissance de leur fille Nathalie.
1. 2.67 M. Gr. Pouftis, du Service Électrodes, et Mme font part de la naissance de leur fils.
6. 2.67 M. G. Dorizas, Agent Maîtrise Alumine, et Mme font part de la naissance de leur fille.

INFORMATIONS BREVES

CONFÉRENCES

Le directeur de l'école primaire d'Aspra Spitia, M. Kato-podis a fait, le Jeudi 9.2.67, une conférence sur "LA PSYCHANALYSE ET LA VIE".

VISITES

Notre usine a reçu, au cours du dernier trimestre, les visites suivantes :

Le 10 décembre, la visite de M. Monsaingeon, membre du Conseil d'Administration de la Société.

Le 15 décembre, la visite de l'École de Guerre.

Le 18 janvier, la visite de M. Gros, Sénateur et Président de l'Association des Français de l'étranger.

Le 27 janvier, la visite d'un groupe d'ingénieurs-chimistes et d'ingénieurs des mines-métallurgistes, qui participaient au Congrès Panhellénique qui s'est tenu à l'Institut Evgenidou, à Athènes.

Le 28 janvier, la visite de l'Ambassadeur de France ainsi que de M. Serpieri, membre du Conseil d'Administration de la Société accompagné de son épouse.

PERSONNEL DE LA SOCIÉTÉ

Savez-vous qu'au 15 février nous sommes 902 personnes, Grecs et Français, à travailler à la Société?

Et que parmi nous :

35 habitent Athènes
724 habitent Aspra Spitia
26 habitent Saint Nicolas
34 habitent Antkyra
5 habitent Distomon
62 habitent Kyriaki
16 habitent Stiri

LOGEMENTS

La Société a construit à ce jour les logements ci-après :

— Aspra Spitia : 688 maisons particulières et 48 chambres pour célibataires (à ajouter, bien entendu, le Centre Commercial, la Banque et l'École).

— Saint Nicolas : 28 maisons particulières et 10 bungalows, ainsi que les bâtiments de la Maison d'Hôtes et du Dispensaire.

POPULATION

D'après un recensement officieux, la population d'Aspra Spitia atteindrait 1990 habitants et celle de Saint Nicolas 113 !

PRODUCTION DE L'USINE EN 1966

Alumine (calcinée)	73.000 tonnes
Aluminium	37.000 tonnes
Électrodes (anodes)	22.150 tonnes

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΙΟΣ ΣΤΑ ΑΣΠΡΑ ΣΠΙΤΙΑ

Από την σελίδα αυτή θα παρουσιάζουμε σε κάθε τεύχος του περιοδικού μας και έναν από τους συναδέλφους μας. Η παρουσίαση αυτή, που θα γίνεται σε μορφή συνεντεύξεως, έχει σκοπό την καλύτερη αλληλογνωριμία των κατοίκων του χωριού μας και δίνει την δυνατότητα ν' ακούγονται διάφορες γνώμες σχετικά με τις συνθήκες εργασίας και διαβίωσης της μικρής μας κοινωνίας.

Στο τεύχος αυτό παρουσιάζουμε τον κ. Στέφανο Μουγάκο, έναν από τους παλαιότερους υπαλλήλους της εταιρείας μας, που απασχολείται στο τμήμα παραγωγής αλουμίνιας ως εργοδηγός.

Κύριε Μουγάκο, σάς πληροφορούμε, ότι πρόκειται να εκδοθή ένα περιοδικό για το προσωπικό της Εταιρείας μας. Σκοπός του είναι να συνδέση ακόμη περισσότερο τους εργαζομένους, να τους βοηθήσει να γνωρισθούν καλύτερα μεταξύ τους και παράλληλα να τους ενημερώνη για όλα τα γεγονότα, που συμβαίνουν στο Έργοστάσιο και στους Οικισμούς. Πώς σάς φαίνεται λοιπόν αυτή η ιδέα;

— Την ιδέα τη βρίσκω περίφημη. Η εφαρμογή της όχι μόνον θα ευχαριστήσει πολύ τους εργαζομένους, αλλά θα αποβή και ωφέλιμη γι' αυτούς.

Πόσον καιρό εργάζεσθε στην Έταιρεία και πώς βρίσκετε την εργασία σας;

— Η πρόσληψίς μου στην Έταιρεία έγινε στις 15 Μαρτίου 1961, δηλαδή εργάζομαι επί 6 ακριβώς χρόνια, εκ των οποίων τα 4 1/2 τα πέρασα στη Γαλλία ως εκπαιδευόμενος. Εργάζομαι στην παραγωγή αλουμίνιας, ως Εργοδηγός.

Σε ποιο μέρος της Γαλλίας μέinate κατά την διάρκεια της μετεκπαιδευσεώς σας;

— Στην GARDANNE. Εκεί βρίσκεται ένα από τα μεγαλύτερα Έργοστάσια παραγωγής αλουμίνιας της PECHINEY και το μεγαλύτερο της Ευρώπης, με εκατό χρόνια πείρα. Εκεί για πρώτη φορά ο BAYER έφηρμοσε την μέθοδό του για να άποσπάση την αλουμίνα από τον βωξίτη. Το Έργοστάσιο αυτό, που συνεχώς αναπροσαρμόζεται στις καινούργιες τεχνικές εξελίξεις, εξακολουθεί να έχει τις βάσεις του στην μέθοδο BAYER. Η μέθοδος αυτή είναι ή πλέον κατάλληλη για τους ελληνικούς βωξίτες.

Πώς ήταν ή ζωή σας στη Γαλλία, κύριε Μουγάκο;

— Η ζωή μου ήταν όμοια με την ζωή ενός Γάλλου εργαζομένου. Μπορούσα να έχω ένα μικρό παλιό αυτοκίνητο, που τις ελεύθερες ημέρες μου έδινε την δυνατότητα να γνωρίζω τα διάφορα μέρη της Γαλλίας και τις άλλες κοντινές χώρες.

Θυμάσθε κανένα χαρακτηριστικό γεγονός από τη ζωή σας στην Γαλλία;

— Η Διεύθυνσις του Έργοστασίου είχε προγραμματίσει μιá σειρά επισκέψεων σε έργοστάσια, οί οποίες μου μένουν άξεχαστες. Είναι γεγονός, ότι ή Γαλλία γίνεται ή δεύτερη πατρίδα για κάθε ξένον, που την επισκέπτεται. Πριν γνωρίσω την χώρα αυτή, νόμιζα πως ήταν άπλως μιá διαφήμισι. Διεπίστωσα όμως, ότι είναι αλήθεια.

Και τώρα, κύριε Μουγάκο, μερικές αδιάκριτες ερωτήσεις: Κατ' άρχήν, ποιá είναι ή οικογενειακή σας κατάσταση;

— Είμαι παντρεμένος και έχω δύο αγόρια, τεσσάρων και δύο ετών.

Η γυναίκα σας εργάζεται;

— Σήμερα δέν εργάζεται. Θα ήθελα όμως να προσθέσω, ότι υπήρξε και αυτή υπάλληλος της Έταιρείας μας και μάλιστα ή 5η σε άρχαιότητα.

Είσθε ευχαριστημένος άπ' τó σπίτι σας;

— Μένω σ' ένα σπίτι τύπου "Κ" με τέσσαρα κύρια δωμάτια και επί πλέον βοηθητικούς χώρους. Είναι άρκετά ευρύχωρο και υγιεινό. Τό έχω όμορφα έπιπλώσει και είναι πολύ ευχάριστο. Έχει βέβαια και τá μειονεκτήματά του, αλλά γενικά είμαι ευχαριστημένος.

Πώς βλέπει ή γυναίκα σας τη ζωή σ' Άσπρα Σπίτια;

— Τή ζωή της τη βλέπει περισσότερο συνδεδεμένη

μέ το σπίτι και τὰ δυὸ παιδιά. Τὸ κλίμα εἶναι καλὸ καὶ ὠφελεῖ τὰ παιδιά, ὅπως λέει. Ἡ θάλασσα δὲν εἶναι μακριὰ καὶ αὐτὸ ὁμορφαίνει τὴν ἐδῶ διαμονή. Ἄγαπᾶ νὰ βλέπη κινηματογραφικὲς ταινίες, ἀλλὰ δὲν εἶναι καθόλου εὐχαριστημένη μετὰ τὴν Διεύθυνσι τοῦ Κινηματογράφου. Οἱ ταινίες, ποὺ φέρνει, εἶναι τίς πιὸ πολλὰς φορές πεπαλαιωμένες. Τὸ εἶδος των δὲν ἐλέγχεται, παρ' ὅλον ὅτι ἡ πελατεία εἶναι συγκεκριμένη καὶ σίγουρη καὶ ἡ τιμὴ τοῦ εἰσιτηρίου δὲν εἶναι καθόλου εὐκαταφρόνητη. Οἱ συνθήκες τῶν Ἀσπρων Σπιτιῶν, γιὰ τὴ στιγμὴ τοῦλάχιστον, ὑπαγορεύουν καλὰς ἑλληνικὰς καὶ γαλλικὰς ταινίες. Ἐπίσης, λέει ἡ γυναῖκα μου, θὰ ἦταν δυνατὸν κάθε Σάββατο ἀπόγευμα, κατὰ προτίμησι, νὰ προβάλλεται μιὰ ταινία γιὰ παιδιά.

Πῶς περνᾶτε τίς ἐλεύθερες ὥρες σας;

— Στὸ σπίτι μου, στὸν κήπο μου, μετὰ τὰ παιδιά μου καὶ μετὰ τὸ αὐτοκίνητό μου γεμίζω τὸ μεγαλύτερο μέρος ἀπὸ τίς ἐλεύθερες ὥρες μου.

Πῶς βλέπετε τὸ μέλλον τοῦ νέου χωριοῦ μας;

— Τὸ μέλλον τοῦ χωριοῦ μας εἶναι σίγουρο καὶ λαμπρό, γιὰτὶ εἶναι συνδεδεμένο μετὰ τὴ ζωὴ τοῦ ἐργαστασίου μας, ἡ ὁποία προβλέπεται μακροτάτη καὶ πολὺ ἐπιτυχημένη.

Τι ἔχετε νὰ προτείνετε γιὰ τὰ θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν τοὺς κατοίκους τῶν Ἀσπρων Σπιτιῶν;

— Πολλὰ εἶναι σήμερα τὰ προβλήματα τῶν κατοίκων στ' Ἀσπρα Σπίτια. Θὰ ἀναφέρω ἕνα χαρακτηριστικὸ : Ξέρω, ὅτι οἱ περισσότεροὶ τῶν ἐργαζομένων θέλουμε ἕνα προμηθευτικὸ Συνεταιρισμό, γιὰ νὰ μπορούμε νὰ προμηθευώμαστε ὅλα τὰ ἀπαραίτητα σὲ τιμὰς πολὺ πιὸ συμφέρουσες ἀπὸ τὸ ἐλεύθερο ἐμπόριο. Ἀκόμη δὲν ἔχει ἐπέλθει καμμιά συνεννόησις, ἀπὸ ἀδικαιολόγητους φόβους σχετικὰ μετὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἐγχειρήματος. Κατὰ τὴν γνώμην μου δὲν ἔχουμε παρὰ νὰ ἐξετάσωμε ποιὸς εἶναι ὁ μηχανισμὸς στοὺς τόσους καὶ τόσους προμηθευτικὸς συνεταιρισμοὺς στὴν Ἑλλάδα. Σὰν ἕνα δευτέρου θέμα ἀναφέρω τὴν διαπαιδαγώγησι τῶν παιδιῶν μας στὴν προσχολικὴ περίοδο. Νομίζω, πῶς ἡ ἴδρυσι ἑνὸς Νηπιαγωγείου θὰ προσέφερε ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες στὸ θέμα αὐτό, παράλληλα μετὰ τὴν ἀγωγή τοῦ παιδιοῦ στὸ σπίτι.

Κύριε Μουγάκο, σὰς εὐχαριστοῦμε καὶ σὰς εὐχόμαστε μιὰ λαμπρὴ σταδιοδρομία.

— Σὰς εὐχαριστῶ κι' ἐγὼ καὶ εὐχομαι κάθε ἐπιτυχία στὴν ἐκπλήρωσι τῶν σκοπῶν τοῦ περιοδικοῦ μας.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΛΕΣΧΗ ΜΑΣ "ΜΕΔΕΩΝ"

τοῦ κ. Γιάννη Χριστοφῆ

Ἡ μικρὴ μας πόλη ψάχνει νὰ βρῆ τὸν ἑαυτό της. Δημιουργημένη ξαφνικὰ ἀπὸ τὸ τίποτα, χωρὶς ἱστορία, χωρὶς προηγούμενη ζωὴ, ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ ἦρθαν ἀπὸ τίς τέσσερες ἄκρες τοῦ ὀρίζοντα, δὲν ἔχει ἀκόμη τὴν συνοχὴ, τὴν ἐνότητα ποὺ ἔχουν οἱ ἄλλες πόλεις καὶ τὰ χωριά. Εἶναι ἄθροισμα μονάδων μὰ δὲν εἶναι ἀκόμη σύνολο.

Κάποτε θὰ γίνῃ. Θ' ἀποκτήσουμε μετὰ τὸν καιρὸ ἕνα αἶσθημα συγγενείας, ὁ καθένας πρὸς τοὺς ἄλλους. Θὰ αἰσθανθοῦμε, οἱ Ἀσπροσπιτιῶτες, μετὰ τὸν καιρὸ, πῶς ἔχουμε διαφορὰς ἀπ' τοὺς κατοίκους ἄλλων πόλεων, ἄλλων χωριῶν.

Διαφορὰς στὸν τρόπο ζωῆς, στίς συνήθειες... Κι' αὐτὸ θὰ μᾶς δώσῃ συναίσθησι τῆς ὄντότητός μας.

Μὰ γιὰ ν' ἀποκτήσουμε μιὰν ὄντοτητα δὲν εἶναι ἀρκετὴ ἡ βιολογικὴ μας ὑπαρξή. Χρειάζεται ἡ πόλη μας ν' ἀποκτήσῃ τὸν "πολιτισμό" της. Ν' ἀποκτήσῃ δηλαδὴ μιὰ πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ δραστηριότητα, χωρὶς τίς ὁποῖες δὲν θὰ ξεπεράσουμε ποτέ τὸ ὄριο τοῦ βιολογικοῦ ὄργανισμοῦ.

Ἡ ὑπαρξή τῶν οικονομικῶν προϋποθέσεων δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ διευκολύνῃ αὐτὰς τίς πολιτιστικὰς ἐκδηλώσεις. Θέλω μ' αὐτὸ νὰ πῶ ὅτι τὸ γεγονός πῶς ὅλοι οἱ κάτοικοι αὐτῆς τῆς πόλεως ἔχουν ἐξασφαλισμένο τὸν ἐπιούσιό τους, ὅτι δὲν ἔχουν τὸ ἀγχος τῆς αὔριου, κάνει δυνατὸ ν' ἀπασχοληθοῦν καὶ μετὰ κάτι ἄλλο ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τῆς ἐπιβιώσεως.

Αὐτὸ τὸ "κάτι ἄλλο," αὐτὴ τὴν ὑπερύψωσι τοῦ ἀνθρώπου πιὸ ψηλὰ ἀπὸ τὴν φυσιολογικὴ του ὑπαρξή, ἐλπίζω πῶς γρήγορα θὰ τὴν φθάσουμε. Καὶ λέω ἐλπίζω γιὰτὶ ἂν αὐτὸ δὲν συμβῆ τὰ συμπεράσματα θάναι πικρά...

Θὰ πρέπει σιγὰ - σιγὰ νὰ βγῆ ὁ καθένας ἀπὸ τὸ ἐγκεντρικὸ καβουκὶ καὶ ν' ἀνταλλάξῃ τὸ πνεῦμα του μετὰ τὸ πνεῦμα τῶν ἄλλων, νὰ μιλήσῃ γιὰ τὸ γοῦστο του καὶ νὰ γνωρίσῃ τὸ γοῦστο τῶν ἄλλων. Πρέπει ὅλοι μας νὰ καταλάβουμε ὅτι γιὰ νὰ πάρουμε ἀπὸ τοὺς ἄλλους πρέπει καὶ μεῖς νὰ δώσουμε κάτι.

Μέσα σ' αὐτὰ τὰ πλαίσια ἐντάσσεται καὶ δικαιώνεται ἡ ὑπαρξή τῆς Λέσχης "Μεδεῶν".

Μ' αὐτὰς τίς σκέψεις ξεκινήσαμε, ἐδῶ καὶ ἕνα χρόνον, γιὰ νὰ δώσουμε στὴ Λέσχην μας μιὰν ὑπόστασι τέτοια ποὺ νὰ γίνῃ, μετὰ τὸν καιρὸ, ἡ ψυχὴ τῆς μικρῆς μας πόλης.

Τὸ ἔργο εἶναι μεγάλο καὶ μακρόπνοο. Χρειάζεται πολλοὺς ἀνθρώπους καὶ πολὺ καλὴ θέλησι. Εἶναι ἀπαραίτητο ὅλοι ὅσοι αἰσθανόμεστε τὴν ἀνάγκη νὰ ζήσουμε σὰν Ἀνθρωποὶ πολιτισμένοι καὶ ὄχι ἀπλῶς σὰν πεπτικοὶ σωληνες, νὰ δώσουμε λίγο ἀπὸ τὸν ἐλεύθερον καιρὸν μας, νὰ δώσουμε τίς γνώσεις μας καὶ τὴν καλὴν μας θέλησι γιὰ ν' ἀποκτήσουν τ' Ἀσπρα Σπίτια τίς πολιτιστικὰς ἐκδηλώσεις τους καὶ ψυχαγωγία ποιότητος.

Τὰ πρῶτα βήματα τῆς Λέσχης μας εἶναι ἐνθαρρυντικά. Ἀποδείχτηκε ὅτι οἱ ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ εἶναι πραγματοποιήσιμοι καὶ τὸ κοινὸ εἶναι καλὸς δέκτης γιὰ τὴν ψυχαγωγία ποιότητος.

Πρέπει λοιπόν να συνεχίσουμε. Άν το όφελος που θα προκύψει γίνει κατανοητό από όλους μας, ασφαλώς δεν θα μας λείψει η βοήθεια στην προσπάθειά μας αυτή. Και από την μέχρι σήμερα πορεία βλέπω με βεβαιότητα ότι η ιδέα κερδίζει έδαφος.

QUELQUES PROPOS SUR NOTRE CLUB "MEDÉON"

Par M. Jean Christofis

Notre petite cité cherche son âme; sortie brusquement du néant, sans histoire, sans vie antérieure, composée d'hommes venus des quatre coins de l'horizon, elle n'a pas encore l'unité, l'homogénéité qu'ont les autres villes ou villages. C'est une somme d'unités mais ce n'est pas un ensemble.

Elle le sera, sans doute. Nous sentirons, avec le temps, que nous sommes proches les uns des autres. Habitants d'Aspra Spitia, nous sentirons que nous différons des habitants d'autres cités, d'autres villages; que nous différons dans la façon de vivre, dans les habitudes... et ceci nous donnera la conscience de notre personnalité. Mais pour acquérir une personnalité, l'existence biologique n'est pas suffisante. Il faut que notre cité ait sa "civilisation". C'est à dire un mouvement intellectuel et artistique sans lequel nous ne dépasserons jamais les frontières du "biologique".

L'existence des conditions économiques de base ne peut que faciliter cette éclosion des activités sociales. Je veux dire par là que le fait que les habitants de cette cité ont un travail assuré, qu'ils n'ont pas trop à se soucier du lendemain, leur permet de s'occuper de quelque chose d'autre que d'assurer leur avenir.

Cette autre chose, cette transcendance de l'homme par delà son existence physique, j'espère que nous l'atteindrons un jour. Je dis que j'espère parce que si cela n'arrivait pas, les conclusions à en tirer seraient amères...

Il faut, petit à petit, que chacun sorte de sa coquille égo-centrique pour échanger son esprit et ses goûts avec l'esprit et les goûts des autres. Il faut comprendre que pour recevoir quelque chose des autres, il faut donner, nous aussi, quelque chose.

C'est dans ce cadre que se place et se justifie l'existence du Club "Medéon".

C'est avec ces réflexions que nous avons démarré, il y a un an, pour donner à notre Club la possibilité d'animer, avec le temps, notre cité.

Le travail est de longue haleine. Il exige beaucoup d'hommes et beaucoup de bonne volonté. Il est indispensable que tous ceux d'entre nous qui ressentent le besoin de vivre comme des hommes civilisés donnent un peu de leur temps libre, de leurs connaissances et

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΜΑΣ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	A	Λ	Ο	Υ	Μ	Ι	Ν	Ι	Ο	Ν
2										
3										
4				Τ						
5				Η						
6				Σ						
7										
8										
9										
10			Ε	Λ	Λ	Α	Δ	Ο	Σ	

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

2. Γυναικείον όνομα.—Υπάρχουν πραγματικώς.
3. Ψώνια ... γαλλικά.—101—Υποδηλούν ποιότητα.
4. Σημερινή όνομασία της αρχαίας Δεκελείας.—Τελικός σύνδεσμος (δημ.)
5. Νήσος του Ειρηνικού.—Άρθρον.
6. Ένδυμασία, όπλισμός (άντιστρ.)—Υποθετικόν.
7. Δέν είναι όλόκληρα.— Κατάλογος (ξεν.).
8. Μισή ... άκτη—Άνέγερσις κτίσματος (δημ.)
9. Διπλασιαζόμενο μάς δροσιζει—Λείος, επίπεδος.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Έπισύρουں τιμωρίαν άν δέν συγχωρηθούν.
2. Το πρώτον συνθετικόν άμερικανικής πόλεως γνωστής διά τή καζίνα της και τή διαζυγία της.—Έχουν ζωηρό κόκκινο χρώμα.
3. Λυρικός λατίνος ποιητής—Μαζί.
4. Δίφθογγος—Σπουδαίον τμήμα του έργουστ. άλουμίνας (γαλ.).
5. Ό υπεύθυνος για ... τήν άναπηρία του Φλεβάρη—Λαμαρίνα ... Γαλλική.
6. Το 71 άντιστρόφως—Έργαλειον.
7. Ξενική άρνησις—Αύτοι οι δρόμοι συνήθως δέν άσφαλτοστρώνονται (άντιστρ.).
8. Τελικός σύνδεσμος—Είδος άποθήκης.
9. Χρονικός σύνδεσμος—Χρησιμοποιείται στο 4 καθ. β'.
10. Ό,τι και το 4 όρίζ. β'—Άστείρευτος, συνεχής.

(του Ν. Παπαζαχαροπούλου, έργοδ. ηλεκτρολόγου)

de leur bonne volonté, afin qu'Aspra Spitia ait des activités culturelles et des divertissements de qualité.

Les premiers pas de notre Club sont encourageants. Il est prouvé que ces buts sont réalisables et que le public est réceptif.

Il faut donc continuer. Si tout le monde prend conscience des avantages que nous apportera cet effort, ce n'est sûrement pas l'aide qui nous manquera. Ce qui a été réalisé jusqu'ici me permet de dire, avec certitude, que l'idée gagne du terrain.

Μειδιαστε
παρακαλω

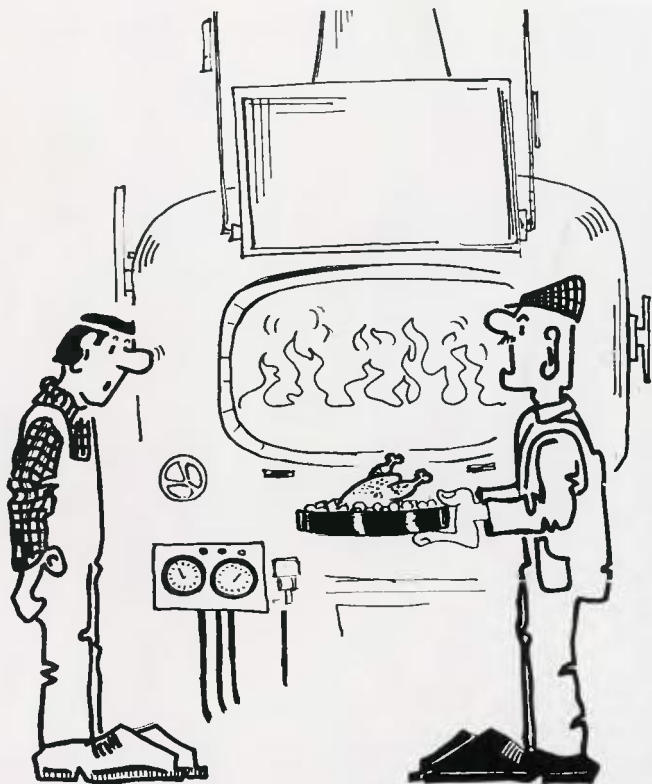
Μεταξὺ φίλων:

- Τι καπνίζεις τόσο, βρέ παιδί μου; Λέν διάβασες τις στατιστικές, ποὶ λένε, ὅτι κάθε χρόνο πεθαίνουν ἀπ' τὸ κάπνισμα 500 Ἀθηναῖοι;
- Σκασίλα μου! Ἐγὼ εἶμαι Βολιώτης!

Τὸ αὐτοκίνητο σταματᾷ στὸ Τελωνεῖο. Στὸ πίσω κάθισμα ὑπάρχει ἓνα ζωντανὸ ἐλάφι. Ὁ Τελωνοφύλακας ρωτᾷ τὸν ὁδηγό :

- Ἐχετε νὰ δηλώσετε τίποτα, κύριε;
- Ὅχι, ἀπολύτως τίποτα.
- Κι' αὐτὸ τι εἶναι στὸ πίσω κάθισμα;
- Μά, ὁ σκύλος μου.
- Ἐ, ὄχι καὶ σκύλος μὲ κέρατα!
- Σᾶς παρακαλῶ, ἀπαντᾷ ὁ ὁδηγός. Ἡ ἰδιωτικὴ ζωὴ τοῦ σκύλου μου δὲν σᾶς ἐνδιαφέρει.

- Τὸ ἔφερα σ' αὐτὸν τὸν φούρνο γιατί ὁ δικός μας χάλασε...

- Je l'amène ici parce que notre fourneau ne marche pas...

- Σοῦ ἔχω πῆ νὰ μὴν τὸν ἀφήνης νὰ τρῶη πολὺ...

- Je t'avais bien dit de ne pas le laisser trop manger...

- Κάποιος κ. Μεδεῶν θέλει νὰ σᾶς μιλήση γιὰ τις ἀνασκαφές...

- Un certain M. MEDÉON veut vous parler à propos des excavations...

ΤΑ ΑΣΠΡΑ ΣΠΙΤΙΑ

"ASPRA SPITIA"

ΑΛ